

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 13.4.2016
COM(2016) 200 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

**o podpisu, jménem Evropské unie, a prozatímním provádění Pozměňovacího protokolu
k Dohodě mezi Evropským společenstvím a Monackým knížectvím, kterou se stanoví
opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES**

Pozměňovací protokol k

„Dohodě mezi Evropským společenstvím a Monackým knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES“

Evropská unie,

jakož i

Monacké knížectví,

dále jen „smluvní strana“ nebo společně „smluvní strany“,

za účelem provádění standardu OECD pro automatickou výměnu informací o finančních účtech v rámci spolupráce, jež zohledňuje oprávněné zájmy obou smluvních stran,

vzhledem k tomu, že smluvní strany udržují dlouhodobý a úzký vztah v oblasti spolupráce v daňových záležitostech, zejména při uplatňování opatření rovnocenných opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb¹, a přejí si zlepšit dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku dalším rozvojem této spolupráce,

vzhledem k přání smluvních stran dosáhnout dohody o zlepšení dodržování daňových předpisů v mezinárodním měřítku na základě vzájemné automatické výměny informací s výhradou ochrany důvěrných informací a jiné ochrany stanovené v tomto pozměňovacím protokolu, včetně ustanovení omezujících používání vyměňovaných informací,

vzhledem k tomu, že smluvní strany se shodují, že dohoda plynoucí z tohoto pozměňovacího protokolu musí být v souladu se standardem OECD pro automatickou výměnu informací o finančních účtech (dále jen „globální standard“),

vzhledem k tomu, že článek 12 dohody mezi Evropským společenstvím a Monackým knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES (dále jen „dohoda“), ve své současné podobě², tedy před jeho změnou tímto pozměňovacím protokolem, omezuje předávání informací na žádost pouze na chování, které představuje daňový podvod, by měl být sladěn se standardem OECD o transparentnosti a výměně informací v daňové oblasti za účelem naplňování cílů uvedeného standardu způsobem, jenž je podrobně popsán v čl. 5 odst. 1 dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu, a při dodržování ochrany důvěrných informací a ochrany osobních údajů stanovených v článku 6 dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu a její přílohy III,

vzhledem k tomu, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů³ stanoví pro členské státy Evropské unie zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů v Evropské unii, jež platí rovněž pro výměny informací, které jsou uskutečněné členskými státy Evropské unie a na něž se vztahuje tato dohoda ve znění tohoto pozměňovacího protokolu,

vzhledem k tomu, že v Monackém knížectví se ochrana osobních údajů řídí zákonem č. 1.165 ze dne 23. prosince 1993 o ochraně osobních údajů (ve znění zákona č. 1.240 ze dne 2. července 2001 a zákona č. 1.353 ze dne 4. prosince 2008, jež vstoupily v platnost 1. dubna

¹ Úř. věst. EU L 157, 26.6.2003, s. 38.

² Úř. věst. EU L 19, 21.1.2005, s. 55.

³ Úř. věst. EU L 281, 23.11.1995, s. 31.

2009, včetně prováděcích podmínek, jež jsou uvedeny v knížecí vyhlášce (*Ordonnance Souveraine*) č. 2.230 ze dne 19. června 2009)⁴,

vzhledem k tomu, že Evropská komise k datu podpisu tohoto pozměňovacího protokolu nepřijala rozhodnutí podle čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES, v němž by shledala, že Monacké knížectví zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů,

vzhledem k tomu, že se obě smluvní strany zavázaly provádět a dodržovat zvláštní ochranná opatření na ochranu údajů začleněná do dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu, včetně přílohy III, aby bylo zajištěno, že žádná ze smluvních stran se nemůže dovolávat jakéhokoli odůvodnění pro zamítnutí vzájemné výměny informací,

vzhledem k tomu, že oznamující finanční instituce, příslušné orgány zasílajících států a přijímajících států coby správci údajů by neměly informace zpracovávané v souladu s touto dohodou ve znění tohoto pozměňovacího protokolu uchovávat déle, než je pro naplňování účelů této dohody nezbytné. S ohledem na rozdíly v právních předpisech členských států a Monackého knížectví by měla být maximální doba uchovávání pro každou smluvní stranu určena podle promlčecích lhůt stanovených v daňových právních předpisech členského státu každého správce údajů,

vzhledem k tomu, že kategorie oznamujících finančních institucí a oznamovaných účtů, na něž se vztahuje dohoda ve znění tohoto pozměňovacího protokolu, jsou vymezeny tak, aby omezovaly možnosti daňových poplatníků vyhnout se oznamování tím, že majetek přesunou do finančních institucí nebo jej investují do finančních produktů nespádajících do oblasti působnosti dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu. Z oblasti působnosti by však měly být vyňaty některé finanční instituce a účty, u nichž je nízké riziko, že budou použity k daňovému úniku. Prahové hodnoty by neměly být obecně zahrnuty, neboť by je bylo možné snadno obejít rozdělením účtů do různých finančních institucí. Za účelem řešení situací, kdy se daňový poplatník snaží skrýt kapitál, který je sám o sobě příjmem nebo majetkem, z něhož nebyla odvedena daň, by se finanční informace, které jsou předmětem oznamovací povinnosti a výměny, měly týkat nejen všech příslušných příjmů (úroků, dividend a obdobných typů příjmů), ale také zůstatků na účtech a výnosů z prodeje finančního majetku. Zpracovávání informací podle dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu je proto nezbytné a přiměřené k tomu, aby byly daňové orgány členských států a Monackého knížectví schopny správně a jednoznačně určit dotčené daňové poplatníky a uplatňovat a vymáhat své daňové právní předpisy v přeshraničních situacích, odhadnout pravděpodobnost daňového úniku a vyhnout se zbytečnému dalšímu šetření,

se dohodly takto:

Článek 1

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Monackým knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES (dále jen „dohoda“) se mění takto:

1) Název se nahrazuje tímto:

„Dohoda mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím o výměně informací o finančních účtech za účelem lepšího dodržování daňových povinností v mezinárodním měřítku, v souladu se standardem pro automatickou výměnu informací o finančních účtech vypracovaným Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj“

2) Články 1 až 21, jakož i přílohy se nahrazují tímto:

⁴ *Journal de Monaco – Bulletin officiel de la Principauté – n° 7918 du 26.6.2009* (Monacký věstník – Úřední věstník knížectví č. 7918 ze dne 26.6.2009).

„Článek 1

Definice

1. Pro účely této dohody je následujícím termínům třeba rozumět takto:

- a) „Evropskou unií“ se rozumí Unie založená Smlouvou o Evropské unii a zahrnuje území, na která se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek stanovených v poslední zmíněné smlouvě;
- b) „členským státem“ se rozumí členský stát Evropské unie;
- c) „Monakem“ se rozumí Monacké knížectví, jeho vnitrozemské vody, pobřežní vody, včetně povrchu a podzemí, vzdušného prostoru, výlučné ekonomické zóny a pevninského šelfu, na nichž Monacké knížectví v souladu s ustanoveními mezinárodního práva a podle vnitrostátních zákonů vykonává svrchovaná práva a jurisdikci;
- d) „příslušnými orgány Monaka“ se rozumí orgány uvedené v příloze IV písm. a) a „příslušnými orgány členských států“ orgány uvedené v příloze IV písm. b) až ac). Příloha IV tvoří nedílnou součást této dohody. Seznam příslušných orgánů v příloze IV lze změnit jednoduchým oznámením Monaka druhé smluvní straně v případě orgánu uvedeného v písmeně a) přílohy a Evropskou unií v případě orgánů uvedených v písmeně b) až ac) přílohy. Evropská komise informuje členské státy a Monako o oznámeních přijatých v tomto smyslu;
- e) „finanční institucí členského státu“ se rozumí: i) jakákoli finanční instituce, která je rezidentem v členském státě, kromě jakékoli pobočky této finanční instituce, jež se nachází mimo daný členský stát, a ii) jakákoli pobočka finanční instituce, která není rezidentem v tomto členském státě, pokud se tato pobočka nachází v daném členském státě;
- f) „finanční institucí Monaka“ se rozumí: i) jakákoli finanční instituce, která je rezidentem v Monaku, kromě jakékoli pobočky této finanční instituce, jež se nachází mimo Monako, a ii) jakákoli pobočka finanční instituce, která není rezidentem v Monaku, pokud se tato pobočka nachází v Monaku;
- g) „oznamující finanční institucí“ se podle územního kontextu, v němž se uplatňuje daná jurisdikce, rozumí jakákoli finanční instituce členského státu nebo finanční instituce Monaka, která není neoznamující finanční institucí;
- h) „oznamovaným účtem“ se podle kontextu rozumí oznamovaný účet členského státu nebo oznamovaný účet Monaka za předpokladu, že byl jako takový identifikován na základě postupů náležité péče zavedených v tomto členském státě nebo v Monaku v souladu s přílohami I a II;
- i) „oznamovaným účtem členského státu“ se rozumí finanční účet u oznamující finanční instituce Monaka držený jednou nebo více osobami z členského státu, které jsou oznamovanými osobami, nebo pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanými osobami z členského státu;
- j) „oznamovaným účtem Monaka“ se rozumí finanční účet u oznamující finanční instituce členského státu držený jednou nebo více osobami z Monaka, které jsou oznamovanými osobami, nebo pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanými osobami z Monaka;
- k) „osobou z členského státu“ se rozumí fyzická osoba nebo subjekt, jež jsou oznamující finanční institucí Monaka identifikovány jako rezidenti členského státu na základě postupů

náležité péče v souladu s přílohami I a II, nebo pozůstalost po zesnulém, jenž byl rezidentem členského státu;

1) „osobou z Monaka“ se rozumí fyzická osoba nebo subjekt, jež jsou oznamující finanční institucí členského státu identifikovány jako rezidenti Monaka na základě postupů náležité péče v souladu s přílohami I a II, nebo pozůstalost po zesnulém, jenž byl rezidentem Monaka.

2. Termíny zvýrazněné velkým počátečním písmenem, jež v této dohodě nejsou definovány jinak, mají význam, který mají v daném okamžiku i) v případě členských států podle směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní⁵, nebo případně podle vnitrostátního práva členského státu uplatňujícího dohodu, a ii) v případě Monaka podle jeho vnitrostátního práva, přičemž tento význam je v souladu s významem uvedeným v přílohách I a II.

Termíny, jež v této dohodě nejsou definovány jinak, mají, pokud kontext nevyžaduje jinak nebo pokud se příslušný orgán členského státu a příslušný orgán Monaka nedohodnou na společném významu, jak je uvedeno v článku 7 (v mezích vnitrostátního práva), význam, který mají v daném okamžiku podle práva dotčené jurisdikce uplatňující tuto dohodu i) v případě členských států podle směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní, nebo případně podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu, a ii) v případě Monaka podle jeho vnitrostátního práva, přičemž jakýkoli význam podle platných daňových předpisů dotčené jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako) má přednost před významem termínů podle jiných právních předpisů této jurisdikce.

Článek 2

Automatická výměna informací v souvislosti s oznamovanými účty

1. Podle ustanovení tohoto článku a s výhradou platných pravidel oznamování a náležité péče v souladu s přílohami I a II, které tvoří nedílnou součást této dohody, si příslušný orgán Monaka každoročně se všemi příslušnými orgány členských států a všechny příslušné orgány členských států každoročně s příslušným orgánem Monaka automaticky vymění informace získané na základě těchto pravidel a vymezené v odstavci 2.

2. Informace, které se mají vyměnit a které se v případě členského státu týkají každého oznamovaného účtu Monaka a v případě Monaka každého oznamovaného účtu členského státu, jsou následující:

a) jméno, adresa, daňové identifikační číslo a datum a místo narození (v případě fyzické osoby) každé oznamované osoby, která je majitelem takového účtu; je-li majitelem účtu subjekt, který je po uplatnění postupů náležité péče v souladu s přílohami I a II identifikován jako subjekt mající jednu nebo několik ovládajících osob, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami, název, adresa a daňové identifikační číslo tohoto subjektu a jméno, adresa, daňové identifikační číslo a datum a místo narození každé oznamované osoby. K datu podpisu pozměňovacího protokolu dne neexistuje v Monaku pro osoby z Monaka daňové identifikační číslo;

b) číslo účtu (nebo pokud číslo účtu neexistuje, jeho funkční ekvivalent);

c) název a identifikační číslo (pokud existuje) oznamující finanční instituce;

d) zůstatek na účtu nebo hodnota účtu (včetně, v případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu, taktéž kapitálové hodnoty nebo hodnoty

⁵ Úř. věst. EU L 64, 11.3.2011, s. 1.

odkupného) ke konci příslušného kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, nebo pokud byl v tomto roce nebo období účet zrušen, informace o zrušení účtu;

e) v případě jakéhokoli schovatelského účtu:

i) celková hrubá výše úroku, celková hrubá výše dividend a celková hrubá výše jiných příjmů plynoucích z prostředků držených na účtu, ve všech uvedených případech vyplacených nebo připsaných na účet (nebo v souvislosti s účtem) v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období a

ii) celkové hrubé výnosy z prodeje nebo zpětného odkupu finančního majetku vyplacené nebo připsané na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, kdy oznamující finanční instituce působila jako schovatelský správce, makléř, zmocněnec nebo jiný zástupce majitele účtu;

f) v případě jakéhokoli depozitního účtu celkovou hrubou výši úroku vyplaceného nebo připsaného na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období a

g) v případě jakéhokoli účtu, který není popsán v odst. 2 písm. e) nebo f), celková hrubá částka vyplacená nebo připsaná majiteli účtu v souvislosti s účtem v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, kdy je oznamující finanční instituce závaznou stranou nebo dlužníkem, včetně úhrnné částky zaplacené majiteli účtu za jakýkoli zpětný odkup v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období.

Článek 3

Lhůta a způsob automatické výměny informací

1. Pro účely výměny informací v článku 2 se výše a charakteristika plateb provedených v souvislosti s oznamovaným účtem může určit podle zásad daňových předpisů jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako), která tyto informace vyměňuje.

2. Pro účely výměny informací v článku 2 bude ve vyměňovaných informacích uvedena měna jednotlivých relevantních částek.

3. Pokud jde o čl. 2 odst. 2, výměna informací se pro rok 2017 a všechny následující roky uskutečňuje do devíti měsíců od konce kalendářního roku, ke kterému se informace vztahují.

4. Příslušné orgány si automaticky vymění informace popsané v článku 2 ve schématu společného standardu pro oznamování v rozšiřitelném značkovacím jazyce (XML).

5. Příslušné orgány se dohodnou na jedné nebo více metodách předávání údajů, včetně norem pro kódování.

Článek 4

Spolupráce v oblasti dodržování předpisů a jejich prosazování

Příslušný orgán členského státu informuje příslušný orgán Monaka a příslušný orgán Monaka informuje příslušný orgán členského státu, pokud se prvně jmenovaný (oznamující) příslušný orgán má důvod domnívat, že chyba mohla vést k nesprávnému nebo neúplnému oznámení informací podle článku 2, nebo že oznamující finanční instituce nedodržela platné požadavky na oznamování a postupy náležité péče v souladu s přílohami I a II. Vyrozměněný příslušný orgán přijme veškerá vhodná opatření, jež má podle vnitrostátního práva k dispozici, aby chyby nebo nedodržení pravidel popsané v oznámení vyřešil.

Článek 5

Výměna informací na žádost

1. Bez ohledu na ustanovení článku 2 a jakékoli jiné dohody o výměně informací na žádost mezi Monakem a kterýmkoli členským státem si příslušný orgán Monaka a příslušný orgán kteréhokoli členského státu na žádost vymění informace, u nichž lze předpokládat, že jsou významné pro provádění ustanovení dohody nebo pro uplatňování a prosazování vnitrostátních právních předpisů týkajících se daní všeho druhu a obsahu uvalených jménem Monaka a členských států nebo jejich dílčích územních celků či místních orgánů, pokud zdanění podle těchto vnitrostátních právních předpisů žádajícího státu není v rozporu s platnou smlouvou o zamezení dvojího zdanění mezi Monakem a dotčeným členským státem.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku a článku 6 nelze v žádném případě vykládat tak, že je Monaku nebo členskému státu ukládána povinnost:

a) provádět správní opatření odchylovající se od právních předpisů a správní praxe Monaka či daného členského státu;

b) poskytovat informace, které nelze získat na základě právních předpisů nebo v rámci běžné správní praxe Monaka, respektive daného členského státu;

c) poskytnout informace vyzrazující obchodní, průmyslové nebo profesní tajemství či obchodní postup nebo informace, jejichž předání by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

3. Jsou-li informace vyžádány členským státem či Monakem jednajícím jako žádající jurisdikce v souladu s tímto článkem, použije Monako či členský stát jednající jako dožádaná jurisdikce k získání požadovaných informací svá opatření ke sběru informací, ačkoli tato dožádaná jurisdikce tyto informace nemusí potřebovat pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předcházející větě podléhá omezením odstavce 2, avšak v žádném případě nelze tato omezení vykládat tak, že by povolovala dožádané jurisdikci odmítnout poskytnutí informací pouze proto, že na těchto informacích nemá sama vlastní zájem.

4. Ustanovení odstavce 2 nelze v žádném případě vykládat tak, že povolují Monaku nebo členskému státu odmítnout poskytnutí informací výhradně z toho důvodu, že informace má k dispozici banka, jiná finanční instituce, určená osoba, zástupce nebo zmocněnec, anebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů v právnické osobě.

5. Příslušné orgány se dohodnou na jedné nebo více metodách předávání údajů, včetně norem pro kódování a případně také na standardních formulářích, jež se mají použít.

Článek 6

Důvěrnost a ochrana osobních údajů

1. Výměna informací podle této dohody podléhá kromě pravidel důvěrnosti a jiných ochranných opatření vymezených v této dohodě, včetně opatření vymezených v příloze III, i) v případě členských států právním a správním předpisům členských států, které provádějí směrnici 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, a ii) v případě Monaka ustanovením zákona č. 1.165 ze dne 23. prosince 1993 o ochraně osobních údajů (ve znění zákona č. 1.240 ze dne 2. července 2001 a zákona č. 1.353 ze dne 4. prosince 2008, jež vstoupil v platnost 1. dubna 2009, včetně prováděcích podmínek, jak jsou stanoveny v knížecí vyhlášce (*Ordonnance Souveraine*) č. 2.230 ze dne 19. června 2009).

Pro účely správného používání článku 5 omezí členské státy rozsah povinností a práv uvedených v článku 10, čl. 11 odst. 1 a článcích 12 a 21 směrnice 95/46/ES v míře nezbytné pro ochranu zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice. Monako přijme rovnocenná opatření v souladu s jeho právními předpisy.

Odchylně od předchozího pododstavce každý členský stát a Monako zajistí, aby každá oznamující finanční instituce v jejich pravomoci informovala každou jednotlivou oznamovanou fyzickou osobu (osobu z Monaka nebo z členského státu) o tom, že informace týkající se této osoby uvedené v článku 2 budou shromážděny a předány v souladu s touto dohodou, a aby oznamující finanční instituce poskytla dotyčné fyzické osobě veškeré informace, na něž má právo podle vnitrostátních právních předpisů v oblasti ochrany údajů, a to přinejmenším informace o:

- a) účelu zpracování jejích osobních údajů;
- b) právním základem pro zpracování údajů;
- c) příjemcích osobních údajů;
- d) totožnosti správců údajů;
- e) lhůtách pro uchovávání údajů;
- f) existenci práva této osoby požádat správce o přístup k jejím osobním údajům, jejich opravu či výmaz;
- g) právu na správní a/nebo soudní opravné prostředky;
- h) postupu k uplatňování práva na správní a/nebo soudní opravné prostředky;
- i) právu obrátit se na příslušný kontrolní orgán či orgány pověřené ochranou údajů a jejich kontaktních údajích.

Tato informace se poskytne v dostatečném předstihu, aby dotyčná osoba mohla uplatnit svá práva na ochranu údajů, a v každém případě předtím, než daná oznamující finanční instituce oznámí informace uvedené v článku 2 příslušnému orgánu státu, kde je rezidentem (členského státu nebo Monaka).

Členské státy a Monako zajistí, aby každá oznamovaná fyzická osoba (osoba z Monaka či členského státu) byla vyrozuměna o narušení bezpečnosti týkající se jejích údajů, pokud by toto narušení mohlo mít nepříznivý dopad na ochranu jejích osobních údajů nebo soukromí.

2. Informace zpracovávané v souladu s touto dohodou nejsou uchovávány déle, než je nezbytné pro dosažení účelů této dohody, a v každém případě v souladu s pravidly státu správce údajů upravujícími promlčecí lhůty.

Oznamující finanční instituce a příslušné orgány každého členského státu a Monaka se považují za správce těch osobních údajů, které v rámci této dohody zpracovávají. Správci údajů jsou pověřeni dbát na dodržování ochranných opatření na ochranu osobních údajů tak, jak jsou tato opatření popsána v této dohodě, a na dodržování práv dotčených osob.

3. Veškeré informace získané jurisdikcí (kterou je členský stát nebo Monako) na základě této dohody jsou považovány za důvěrné a jsou chráněny stejným způsobem jako informace získané na základě vnitrostátního práva dané jurisdikce a v rozsahu nezbytném pro ochranu osobních údajů v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy a ochrannými opatřeními, jež mohou být jurisdikcí poskytující informace upřesněna jako opatření vyžadovaná podle vnitrostátního práva této jurisdikce.

4. Tyto informace se v každém případě poskytnou pouze osobám nebo orgánům (včetně soudů a správních nebo dozorových orgánů), které se zabývají vyměřováním, výběrem či

vymáháním daní, prosazováním nebo stíháním nebo rozhodnutími v případech odvolání v souvislosti s daněmi dané jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako) nebo dohledem nad nimi. Tyto informace smí použít pouze výše uvedené osoby nebo orgány, a to pouze pro účely uvedené v předchozí větě. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 3, mohou je použít během veřejných soudních slyšení nebo v rozsudcích týkajících se dotčených daní pod podmínkou, pokud jde zvláště o výběr daní, že získají předchozí povolení od příslušného orgánu poskytujícího informace (ať z Monaka, nebo z členského státu).

5. Bez ohledu na ustanovení předchozích odstavců mohou být informace obdržené jurisdikcí (kterou je členský stát nebo Monako) použity pro jiné účely v případě, kdy takové informace lze pro tyto jiné účely použít na základě právních předpisů, včetně předpisů na ochranu osobních údajů, jurisdikce poskytující informace (kterou je Monako, respektive členský stát) a příslušný orgán této jurisdikce toto použití předem povolí. Informace poskytnuté jurisdikcí (kterou je členský stát nebo Monako) jiné jurisdikci (kterou je Monako, respektive členský stát) mohou být touto jinou jurisdikcí předány třetí jurisdikci (kterou je jiný členský stát) s výhradou uplatnění ochranných opatření uvedených v tomto článku a předchozího povolení příslušným orgánem prvně jmenované jurisdikce, od které informace pocházejí a která obdržela informace nezbytné k posouzení týkající se uplatňování dotčených ochranných opatření. Informace poskytnuté jedním členským státem jinému členskému státu na základě jeho platných právních předpisů, kterými se provádí směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní, mohou být předány Monaku pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu členského státu, od kterého informace pocházejí.

6. Každý příslušný orgán členského státu nebo Monaka bezodkladně informuje druhý příslušný orgán, tj. příslušný orgán Monaka nebo daného členského státu, o jakémkoli porušení důvěrnosti, selhání ochranných opatření nebo o jakémkoli jiném porušení pravidel pro ochranu osobních údajů a veškerých následně uložených sankcích a nápravných opatřeních.

Článek 7

Konzultace a pozastavení provádění dohody

1. Dojde-li k potížím v provádění nebo výkladu této dohody, může kterýkoli příslušný orgán Monaka nebo členského státu požádat o konzultace mezi příslušným orgánem Monaka a jedním nebo více příslušnými orgány členských států za účelem vypracování vhodných opatření, která zajistí plnění této dohody. Tyto příslušné orgány o výsledcích svých konzultací neprodleně informují Evropskou komisi a příslušné orgány ostatních členských států. Pokud jde o otázky výkladu, může se Evropská komise na žádost kteréhokoli příslušného orgánu těchto konzultací zúčastnit.

2. Týká-li se konzultace závažného porušení ustanovení této dohody a postup popsany v odstavci 1 neskýtá odpovídající řešení, může příslušný orgán členského státu nebo Monaka pozastavit výměnu informací na základě této dohody s Monakem, respektive s konkrétním členským státem, a to písemným oznámením druhému dotčenému příslušnému orgánu. Toto pozastavení má okamžitý účinek. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje závažné porušení mimo jiné porušení ustanovení, která v této dohodě, včetně přílohy III, ve směrnici 95/46/ES a případně v zákoně č. 1.165 ze dne 23. prosince 1993 o ochraně osobních údajů (ve znění zákona č. 1.240 ze dne 2. července 2001 a zákona č. 1.353 ze dne 4. prosince 2008, jež vstoupil v platnost 1. dubna 2009, včetně prováděcích podmínek, jak jsou stanoveny v knížecí vyhlášce (*Ordonnance Souveraine*) č. 2.230 ze dne 19. června 2009), upravují důvěrnost a ochranná opatření týkající se údajů, neposkytnutí včasných nebo odpovídajících informací

příslušným orgánem členského státu nebo Monaka, jak vyžaduje tato dohoda, nebo vymezení statusu subjektů nebo účtů jako neoznamujících finančních institucí a vyňatých účtů způsobem, který maří účely této dohody.

Článek 8

Změny

1. Smluvní strany se navzájem konzultují, kdykoli dojde na úrovni OECD k přijetí významné změny kteréhokoli prvku standardu pro automatickou výměnu informací o finančních účtech vypracovaným OECD (dále jen „globální standard“), nebo, považují-li to smluvní strany za nezbytné, za účelem zlepšení technického fungování této dohody nebo ke zhodnocení a zohlednění dalšího mezinárodního vývoje. Konzultace proběhnou do jednoho měsíce od žádosti kterékoli smluvní strany nebo – v naléhavých případech – co nejdříve.

2. Na základě těchto kontaktů mohou smluvní strany uskutečnit vzájemné konzultace za účelem přezkoumání toho, zda je nutné v této dohodě provést změny.

3. Pro účely konzultací uvedených v odstavcích 1 a 2 informuje každá smluvní strana druhou smluvní stranu o možném vývoji, který by mohl ovlivnit řádné fungování této dohody. To zahrnuje i jakoukoliv příslušnou dohodu mezi některou smluvní stranou a třetím státem.

4. Na základě konzultací může být tato dohoda změněna protokolem nebo novou dohodou mezi smluvními stranami.

5. Provedla-li smluvní strana změnu globálního standardu přijatou OECD a přeje-li si provést odpovídající změnu přílohy I a/nebo II této dohody, oznámí tuto skutečnost druhé smluvní straně. Postup konzultace mezi smluvními stranami se uskuteční do jednoho měsíce od oznámení. Bez ohledu na odstavec 4, pokud se smluvní strany v průběhu tohoto postupu konzultace na změně, jež by měla být provedena v příloze I a/nebo II této dohody, shodnou, a po dobu nezbytnou k provedení změny formální změnou této dohody může smluvní strana, která o změnu požádala, prozatímně použít revidované znění příloh I a/nebo II této dohody, které bylo schváleno v rámci postupu konzultace, a to od prvního ledna roku následujícího po ukončení výše uvedeného postupu.

Smluvní strana se považuje za stranu, která provedla změnu globálního standardu přijatou OECD:

a) v případě členských států: jestliže byla změna začleněna do směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní;

b) v případě Monaka: jestliže byla změna začleněna do dohody s třetím státem nebo do vnitrostátních právních předpisů.

Článek 9

Vypovězení

Každá smluvní strana může tuto dohodu vypovědět písemným oznámením jejího vypovězení druhé smluvní straně. Toto vypovězení nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanáctiměsíčního období po datu oznámení o vypovězení. V případě vypovězení zůstávají všechny informace, které již byly podle této dohody obdrženy, důvěrné a podléhají i) v případě členských států právním a správním předpisům členských států, které provádějí směrnici 95/46/ES, a ii) v případě Monaka ustanovením zákona č. 1.165 ze dne 23. prosince 1993 o ochraně osobních údajů (ve znění zákona č. 1.240 ze dne 2. července 2001 a zákona č.

1.353 ze dne 4. prosince 2008, jež vstoupil v platnost 1. dubna 2009, včetně prováděcích podmínek, jak jsou stanoveny v knížecí vyhlášce (*Ordonnance Souveraine*) č. 2.230 ze dne 19. června 2009), a v obou případech zvláštním ochranným opatřením na ochranu údajů stanoveným v dohodě, včetně ustanovení přílohy III.

Článek 10

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území členských států, v nichž je uplatňována Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie a za podmínek v nich stanovených, a na straně druhé na území Monaka, jak je vymezeno v čl. 1 odst. 1 písm. c).“;

3) Přílohy se nahrazují tímto:

„PŘÍLOHA I

**Společný standard pro oznamování a náležitou péči pro informování o finančních účtech
(dále jen „společný standard pro oznamování“)**

ODDÍL I – OBECNÉ POŽADAVKY NA OZNAMOVÁNÍ

A. S výhradou pododdílů C až E je každá oznamující finanční instituce povinna oznamovat příslušnému orgánu své jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako) následující informace týkající se každého oznamovaného účtu takové oznamující finanční instituce:

1. jméno, adresu, jurisdikci nebo jurisdikce, jejichž je rezidentem (kterou je členský stát nebo Monako), DIČ a datum a místo narození (v případě fyzické osoby) každé oznamované osoby, která je majitelem takového účtu; je-li majitelem účtu subjekt, který je po uplatnění postupů náležité péče v souladu s oddíly V, VI a VII identifikován jako subjekt mající jednu nebo několik ovládajících osob, které jsou oznamovanou osobou, název, adresu, jurisdikci nebo jurisdikce, jejichž je rezidentem, a DIČ tohoto subjektu a jméno, adresu, jurisdikci nebo jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako), jejichž je rezidentem, DIČ a datum a místo narození každé oznamované osoby;
2. číslo účtu (nebo pokud číslo účtu neexistuje, jeho funkční ekvivalent);
3. název a identifikační číslo (pokud existuje) oznamující finanční instituce;
4. zůstatek na účtu nebo hodnota účtu (včetně, v případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu, taktéž kapitálové hodnoty nebo hodnoty odkupného) ke konci příslušného kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období, nebo pokud byl v tomto roce nebo období účet zrušen, informace o zrušení účtu;
5. v případě jakéhokoli schovatelského účtu:
 - a) celková hrubá výše úroku, celková hrubá výše dividend a celková hrubá výše jiných příjmů plynoucích z prostředků držených na účtu, ve všech uvedených případech vyplacených nebo připsaných na účet (nebo v souvislosti s účtem) v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období a
 - b) celkové hrubé výnosy z prodeje nebo zpětného odkupu finančního majetku vyplacené nebo připsané na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného

náležitěho oznamovacího období, kdy oznamující finanční instituce působila jako schovatelství správce, makléř, zmocněnec nebo jiný zástupce majitele účtu;

6. v případě jakéhokoli depozitního účtu celkovou hrubou výši úroku vyplaceného nebo připsaného na účet v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitěho oznamovacího období a

7. v případě jakéhokoli účtu, který není popsán v pododdílu A bodě 5 nebo 6, celkovou hrubou částku vyplacenou nebo připsanou majiteli účtu v souvislosti s účtem v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitěho oznamovacího období, kdy je oznamující finanční instituce závaznou stranou nebo dlužníkem, včetně úhrnné částky zaplacené majiteli účtu za jakýkoli zpětný odkup v průběhu kalendářního roku nebo jiného náležitěho oznamovacího období.

B. V oznamovaných informacích musí být uvedena měna jednotlivých relevantních částek.

C. Bez ohledu na ustanovení pododdílu A bodu 1 platí ve vztahu ke každému oznamovanému účtu, který je dříve existujícím účtem, že DIČ a datum narození nemusí být oznamovány, pokud takové DIČ nebo datum narození není v záznamech oznamující finanční instituce a popřípadě vnitrostátní právo ani žádný právní nástroj Evropské unie nijak nevyžaduje, aby oznamující finanční instituce tyto informace shromažďovala. Nicméně oznamující finanční instituce je povinna vyvinout přiměřené úsilí, aby DIČ a datum narození týkající se dříve existujících účtů získala do konce druhého kalendářního roku následujícího po roce, v němž byly tyto dříve existující účty identifikovány jako oznamované účty.

D. Bez ohledu na ustanovení pododdílu A bodu 1 nepodléhá DIČ oznamovací povinnosti, pokud je příslušný členský stát, Monako nebo jiná jurisdikce, jejímž je rezidentem, nevydaly.

E. Bez ohledu na pododdíl A bod 1 nemusí být datum narození oznamováno, pokud vnitrostátní právo jinak nevyžaduje, aby je oznamující finanční instituce získala a oznámila, a pokud není dostupné v datech s možností elektronického vyhledávání uchovávaných oznamujících finančních institucí.

ODDÍL II – OBECNÉ POŽADAVKY NA NÁLEŽITOU PÉČI

A. S účtem se zachází jako s oznamovaným účtem počínaje dnem, kdy je jako oznamovaný účet identifikován na základě postupů náležitě péče v oddílech II až VII, a není-li uvedeno jinak, informace o oznamovaném účtu musí být každoročně oznámeny v kalendářním roce následujícím po roce, k němuž se vztahují.

B. Zůstatek na účtu nebo hodnota účtu se stanoví k poslednímu dni kalendářního roku nebo jiného náležitěho oznamovacího období.

C. V případě, že je nutné stanovit prahový zůstatek nebo prahovou hodnotu k poslednímu dni kalendářního roku, příslušný zůstatek nebo hodnota se stanoví k poslednímu dni

oznamovacího období, které končí spolu s koncem tohoto kalendářního roku nebo během tohoto kalendářního roku.

D. Každý členský stát nebo Monako může oznamujícím finančním institucím dovolit, aby ke splnění oznamovací povinnosti a povinnosti náležité péče, stanovených podle vnitrostátního práva, využily poskytovatele služeb, nicméně odpovědnost za splnění těchto povinností nadále spočívá na oznamující finanční instituci.

E. Každý členský stát nebo Monako může oznamujícím finančním institucím dovolit, aby uplatnily postupy náležité péče pro nové účty také na dříve existující účty a postupy náležité péče pro účty s vyšší hodnotou na účty s nižší hodnotou. V případech, kdy členský stát nebo Monako umožňuje uplatnění postupů náležité péče pro nové účty na dříve existující účty, nadále platí pravidla stanovená pro dříve existující účty.

ODDÍL III – NÁLEŽITÁ PÉČE V PŘÍPADĚ DŘÍVE EXISTUJÍCÍCH ÚČTŮ FYZICKÝCH OSOB

A. Následující postupy se uplatňují za účelem zjišťování oznamovaných účtů mezi dříve existujícími účty fyzických osob.

B. Účty s nižší hodnotou. V případě účtů s nižší hodnotou se uplatňují následující postupy.

1. Adresa bydliště. Jestliže má oznamující finanční instituce záznamy o aktuální adrese bydliště majitele účtu – fyzické osoby založené na listinných důkazech, může při určování, zda má daného majitele účtu – fyzickou osobu považovat za oznamovanou osobu, s tímto majitelem účtu – fyzickou osobou nakládat jako s rezidentem pro daňové účely členského státu či Monaka či jiné jurisdikce, k níž se adresa vztahuje.

2. Vyhledávání v elektronických záznamech. Jestliže oznamující finanční instituce nevychází z informace o aktuální adrese bydliště majitele účtu – fyzické osoby založené na listinných důkazech, jak je uvedeno v pododdílu B bodu 1, je oznamující finanční instituce povinna prověřit, zda data s možností elektronického vyhledávání uchovávaná oznamující finanční institucí obsahují jakékoli níže uvedené indicie, a musí použít ustanovení pododdílu B bodů 3 až 6:

- a) identifikaci majitele účtu jako rezidenta oznamované jurisdikce;
- b) aktuální adresu pro doručování nebo adresu bydliště (včetně poštovní příhrádky) v oznamované jurisdikci;
- c) jedno nebo více telefonních čísel v oznamované jurisdikci a podle kontextu žádné telefonní číslo v Monaku nebo v členském státě oznamující finanční instituce;

d) trvalé příkazy (jiné než k depozitnímu účtu) pro převod finančních prostředků na účet vedený v oznamované jurisdikci;

e) aktuálně platnou plnou moc nebo podpisové právo udělené osobě s adresou v oznamované jurisdikci nebo

f) instrukce pro úschovu pošty nebo adresu osoby přebírající poštu v oznamované jurisdikci, jestliže oznamující finanční instituce neneviduje jinou adresu majitele účtu.

3. Jestliže při elektronickém vyhledávání nejsou zjištěny žádné z indicií uvedených v pododdílu B bodu 2, nejsou nutná žádná další opatření, dokud nedojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, nebo se účet nestane účtem s vyšší hodnotou.

4. Jestliže při elektronickém vyhledávání jsou zjištěny jakékoli z indicií uvedených v pododdílu B bodu 2 písm. a) až e) nebo nastane změna okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, oznamující finanční instituce musí s majitelem účtu nakládat jako s rezidentem pro daňové účely každé oznamované jurisdikce, ve vztahu k níž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití pododdílu B bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

5. Jestliže je při elektronickém vyhledávání zjištěna instrukce pro úschovu pošty nebo adresa osoby přebírající poštu a jestliže ve vztahu k majiteli účtu není zjištěna žádná další adresa ani žádná další indicie uvedená v pododdílu B bodu 2 písm. a) až e), oznamující finanční instituce musí využít vyhledávání v listinných záznamech podle pododdílu C bodu 2 nebo od majitele účtu získat čestné prohlášení či listinné důkazy ke zjištění toho, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a to v pořadí nejvhodnějším k daným okolnostem. Pokud nebude při vyhledávání v listinných záznamech nalezena patřičná indicie a ani pokus o získání čestného prohlášení nebo listinného důkazu nebude úspěšný, oznamující finanční instituce musí podle kontextu účet oznámit příslušnému orgánu svého členského státu nebo Monaku jako nezdokumentovaný.

6. Bez ohledu na zjištění indicií uvedených v pododdílu B bodu 2 není oznamující finanční instituce povinna nakládat s majitelem účtu jako s rezidentem oznamované jurisdikce v těchto případech:

a) v případě, že informace o majiteli účtu obsahují aktuální adresu pro doručování nebo adresu bydliště v oznamované jurisdikci, jedno nebo více telefonních čísel v dané oznamované jurisdikci (a žádné telefonní číslo v Monaku nebo případně v členském státě oznamující finanční instituce) nebo trvalé příkazy (k finančním účtům jiným než depozitním) pro převod finančních prostředků na účet vedený

v oznamované jurisdikci a oznamující finanční instituce získá nebo dříve prověřila a vede záznam o:

i) čestném prohlášení majitele účtu o jurisdikci nebo jurisdikcích, kde je rezidentem (kterými jsou členský stát, Monako nebo jiné jurisdikce), v němž není uvedena tato oznamovaná jurisdikce, a

ii) listinných důkazech prokazujících, že status majitele účtu nepodléhá oznamovací povinnosti;

b) v případě, že informace o majiteli účtu obsahují aktuálně platnou plnou moc nebo podpisové právo udělené osobě s adresou v dané oznamované jurisdikci a oznamující finanční instituce získá nebo dříve prověřila a vede záznam o:

i) čestném prohlášení majitele účtu o jurisdikci nebo jurisdikcích, kde je rezidentem (kterými jsou členský stát, Monako nebo jiné jurisdikce), v němž není uvedena tato oznamovaná jurisdikce, nebo

ii) listinných důkazech prokazujících, že status majitele účtu nepodléhá oznamovací povinnosti.

C. Rozšířené postupy prověřování v případě účtů s vyšší hodnotou. V případě účtů s vyšší hodnotou se uplatňují následující postupy.

1. Vyhledávání v elektronických záznamech. Pokud jde o účty s vyšší hodnotou, oznamující finanční instituce musí prověřit, zda data s možností elektronického vyhledávání uchovávaná oznamující finanční institucí obsahují jakékoli indicie uvedené v pododdílu B bodu 2.

2. Vyhledávání v listinných záznamech. Jestliže databáze s možností elektronického vyhledávání u oznamující finanční instituce obsahují pole pro všechny informace uvedené v pododdílu C bodu 3 a tyto informace jsou v nich uvedeny, pak další prohledávání listinných záznamů není nutné. Pokud elektronické databáze všechny tyto informace neobsahují, oznamující finanční instituce musí u účtů s vyšší hodnotou rovněž prověřit, zda aktuální hlavní složka s daty o zákazníkovi obsahuje jakékoli indicie uvedené v pododdílu B bodu 2, a pokud se tyto v aktuální hlavní složce s daty o zákazníkovi nenacházejí, musí je vyhledat v níže uvedených dokumentech souvisejících s účtem, které oznamující finanční instituce získala za posledních pět let:

a) v nejnovějších listinných důkazech shromážděných k účtu;

b) v nejnovější smlouvě o založení účtu nebo dokumentaci k účtu;

c) v nejnovější dokumentaci, kterou oznamující finanční instituce získala podle postupů AML/KYC nebo pro jiné regulatorní účely;

d) v jakýchkoli aktuálně platných plných mocích nebo formulářích pro podpisová práva a

e) v jakýchkoli aktuálně platných trvalých příkazech (jiných než k depozitnímu účtu) pro převod finančních prostředků.

3. Výjimka v případě, že databáze obsahují dostatečné informace. Oznamující finanční instituce není povinna vyhledávat v listinných záznamech podle pododdílu C bodu 2, jestliže informace s možností elektronického vyhledávání u oznamující finanční instituce obsahují tyto údaje:

a) zemi, v níž je majitel účtu rezidentem;

b) adresu bydliště majitele účtu a jeho adresu pro doručování aktuálně vedenou u oznamující finanční instituce;

c) telefonní číslo nebo čísla majitele účtu aktuálně vedená u oznamující finanční instituce;

d) v případě jiných finančních účtů než depozitních účtů také skutečnost, zda existují trvalé příkazy pro převod finančních prostředků z účtu na jiný účet (včetně účtu u jiné pobočky oznamující finanční instituce nebo u jiné finanční instituce);

e) skutečnost, zda existuje aktuální adresa osoby přebírající poštu nebo instrukce pro úschovu pošty pro majitele účtu, a

f) skutečnost, zda k účtu existuje jakákoli plná moc nebo podpisové právo.

4. Dotaz k získání aktuální znalosti od manažera pro styk se zákazníky. Kromě vyhledávání v elektronických a listinných záznamech podle pododdílu C bodu 1 a 2 musí oznamující finanční instituce nakládat jako s oznamovaným účtem s jakýmkoli účtem s vyšší hodnotou, kterému je přidělen manažer pro styk se zákazníky (včetně jakýchkoli finančních účtů sloučených s tímto účtem s vyšší hodnotou), jestliže manažer pro styk se zákazníky má aktuální znalost toho, že majitel účtu je oznamovanou osobou.

5. Účinek zjištění indicií.

a) Jestliže při rozšířeném prověření účtů s vyšší hodnotou podle pododdílu C nejsou zjištěny žádné z indicií uvedených v pododdílu B bodu 2 a není zjištěno, že účet drží oznamovaná osoba podle pododdílu C bodu 4 tohoto pododdílu, nejsou nutná další opatření, dokud nedojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo více indiciím souvisejícím s tímto účtem.

b) Jestliže při rozšířeném prověření účtů s vyšší hodnotou podle pododdílu C jsou zjištěny jakékoli z indicií uvedených v pododdílu B bodu 2 písm. a) až e) nebo jestliže dojde k následné změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím souvisejícím s tímto účtem, oznamující finanční instituce musí s účtem nakládat jako s oznamovaným účtem vůči každé oznamované jurisdikci, ve vztahu k níž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití pododdílu B bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

c) Jestliže je při rozšířeném prověření účtů s vyšší hodnotou podle pododdílu C zjištěna instrukce pro úschovu pošty nebo adresa osoby přebírající poštu a jestliže ve vztahu k majiteli účtu není zjištěna žádná další adresa a žádná další indicie uvedená v pododdílu B bodu 2 písm. a) až e), oznamující finanční instituce musí od majitele účtu získat čestné prohlášení či listinné důkazy ke zjištění toho, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely. Jestliže oznamující finanční instituce nemůže takové čestné prohlášení nebo listinný důkaz získat, musí podle kontextu účet oznámit příslušnému orgánu svého členského státu nebo Monaka jako nezdokumentovaný.

6. Jestliže dříve existující účet fyzické osoby není ke dni 31. prosince 2016 účtem s vyšší hodnotou, ale stane se jím k poslednímu dni některého následujícího kalendářního roku, oznamující finanční instituce musí u takového účtu provést rozšířené postupy prověřování podle pododdílu C do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž se účet stal účtem s vyšší hodnotou. Jestliže je takový účet na základě tohoto prověření zjištěn jako oznamovaný účet, oznamující finanční instituce musí požadované informace o tomto účtu ve vztahu k roku, v němž byl zjištěn jako oznamovaný účet, a k následujícím rokům oznamovat každoročně, dokud majitel účtu nepřestane být oznamovanou osobou.

7. Poté, co oznamující finanční instituce na účet s vyšší hodnotou použije rozšířené postupy prověřování podle pododdílu C, oznamující finanční instituce nebude povinna tyto postupy znovu použít s výjimkou dotázání se manažera pro styk se zákazníky podle pododdílu C bodu 4 ve vztahu k témuž účtu s vyšší hodnotou v jakémkoli následujícím roce, pokud se nebude jednat o nezdokumentovaný účet, přičemž v takovém případě by oznamující finanční instituce měla tyto postupy opakovaně používat každý rok, dokud se účet nestane zdokumentovaným.

8. Jestliže u účtu s vyšší hodnotou dojde ke změně okolností, která povede k jedné nebo několika indiciím uvedeným v pododdílu B bodu 2 a souvisejícím s účtem, musí oznamující finanční instituce s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem vůči každé oznamované jurisdikci, ve vztahu k níž je indicie identifikována, pokud se nerozhodne pro použití pododdílu B bodu 6 a pro tento účet neplatí některá z výjimek stanovených v uvedeném bodě.

9. Oznamující finanční instituce musí zavést postupy k zajištění toho, aby manažer pro styk se zákazníky mohl u účtu zjistit jakoukoli změnu okolností. Bude-li například

manažeru pro styk se zákazníky oznámeno, že majitel účtu má v oznamované jurisdikci novou adresu pro doručování, je oznamující finanční instituce povinna novou adresu považovat za změnu okolností, a pokud si zvolí použití pododdílu B bodu 6, je povinna od majitele účtu získat příslušnou dokumentaci.

D. Prověření dříve existujících účtů fyzických osob s vysokou hodnotou musí být dokončeno do 31. prosince 2017. Prověření dříve existujících účtů fyzických osob s nižší hodnotou musí být dokončeno do 31. prosince 2018.

E. S jakýmkoli dříve existujícím účtem fyzické osoby, který byl identifikován jako oznamovaný účet v souladu s tímto oddílem, musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem ve všech následujících letech, pokud majitel účtu nepřestane být oznamovanou osobou.

ODDÍL IV – NÁLEŽITÁ PÉČE V PŘÍPADĚ NOVÝCH ÚČTŮ FYZICKÝCH OSOB

Následující postupy se uplatňují za účelem zjišťování oznamovaných účtů mezi novými účty fyzických osob.

A. U nových účtů fyzických osob je oznamující finanční instituce povinna při založení účtu získat čestné prohlášení, které může být součástí dokumentace k založení účtu a které oznamující finanční instituci umožní stanovit, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a potvrdit dostatečnost tohoto čestného prohlášení na základě informací získaných oznamující finanční institucí v souvislosti se založením účtu, a to včetně jakékoli dokumentace shromážděné podle postupů AML/KYC.

B. Je-li v čestném prohlášení uvedeno, že majitel účtu je rezidentem pro daňové účely v oznamované jurisdikci, oznamující finanční instituce musí s účtem nakládat jako s oznamovaným účtem a čestné prohlášení musí také zahrnovat DIČ majitele účtu ve vztahu k oznamované jurisdikci (s výhradou oddílu I pododdílu D) a jeho datum narození.

C. Jestliže u nového účtu fyzické osoby dojde ke změně okolností, ze kterých se oznamující finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že původní čestné prohlášení je nesprávné nebo nespolehlivé, oznamující finanční instituce nesmí spoléhat na původní čestné prohlášení a je povinna získat platné čestné prohlášení, ve kterém je uvedeno, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely.

ODDÍL V – NÁLEŽITÁ PÉČE V PŘÍPADĚ DŘÍVE EXISTUJÍCÍCH ÚČTŮ SUBJEKTŮ

Následující postupy se uplatňují za účelem zjišťování oznamovaných účtů mezi dříve existujícími účty subjektů.

A. Účty subjektů, které není nutné prověřovat, zjišťovat ani oznamovat. Pokud si oznamující finanční instituce nezvolí jinak buď s ohledem na všechny dříve existující účty subjektů, nebo samostatně s ohledem na jakoukoli jasně zjištěnou skupinu takových účtů, dříve existující

účet subjektu s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, které ke dni 31. prosince 2016 nepřevyšují částku 250 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, není nutné prověřovat, zjišťovat ani oznamovat jako oznamovaný účet, dokud úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu nepřesáhne uvedenou částku k poslednímu dni jakéhokoli následujícího kalendářního roku.

B. Účty subjektů, které je nutné prověřovat. Dříve existující účet subjektu, který má ke dni 31. prosince 2016 zůstatek na účtu nebo hodnotu účtu přesahující částku 250 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, a dříve existující účet subjektu, který ke dni 31. prosince 2016 nepřesahuje uvedenou částku, ale jeho úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu tuto částku přesáhne k poslednímu dni jakéhokoli následujícího kalendářního roku, musí být prověřeny v souladu s postupy stanovenými v pododdílu D.

C. Účty subjektů, které je nutné oznamovat. U dříve existujících účtů subjektů podle pododdílu B platí, že jen s účty drženými jedním nebo několika subjekty, jež jsou oznamovanými osobami, nebo drženými pasivními nefinančními subjekty s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami, se nakládá jako s oznamovanými účty.

D. Postupy prověřování ke zjištění účtů subjektů, které je nutné oznamovat. U dříve existujících účtů subjektů podle pododdílu B musí oznamující finanční instituce uplatňovat níže uvedené postupy prověřování k určení, zda je účet držen jednou nebo několika oznamovanými osobami či pasivními nefinančními subjekty s jednou nebo několika ovládajícími osobami, které jsou oznamovanými osobami:

1. Určení, zda je subjekt oznamovanou osobou.

a) Prověřování informací získaných pro regulatorní účely nebo pro účely vztahů se zákazníky (včetně informací shromážděných podle postupů AML/KYC) k určení, zda z informací vyplývá, že majitel účtu je rezidentem oznamované jurisdikce. Informace, z nichž vyplývá, že majitel účtu je rezidentem oznamované jurisdikce, zahrnují pro tento účel místo založení nebo zřízení subjektu nebo adresu v oznamované jurisdikci.

b) Jestliže z informací vyplývá, že majitel účtu je rezidentem oznamované jurisdikce, oznamující finanční instituce musí s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem, pokud od majitele účtu nezíská čestné prohlášení nebo na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací odůvodněně neurčí, že majitel účtu není oznamovanou osobou.

2. Určení, zda je subjekt pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. U majitele dříve existujícího účtu subjektu (včetně subjektu, který je oznamovanou osobou) musí oznamující finanční instituce určit, zda je majitel

úctu pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. Jestliže je kterákoli z ovládajících osob pasivního nefinančního subjektu osobou oznamovanou, s účtem musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem. Při tomto určování musí oznamující finanční instituce postupovat podle pokynů uvedených v pododdílu D bodu 2 písm. a) až c) v pořadí, které je za daných okolností nejvhodnější.

a) Určení, zda je majitel účtu pasivním nefinančním subjektem. Pro účely určení, zda je majitel účtu pasivním nefinančním subjektem, musí oznamující finanční instituce od majitele účtu získat čestné prohlášení, aby zjistila jeho status, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací nemůže odůvodněně určit, že majitel účtu je aktivním nefinančním subjektem nebo finanční institucí jinou než investiční subjekt podle oddílu VIII pododdílu A bodu 6 písm. b), která není finanční institucí zúčastněné jurisdikce.

b) Určení ovládajících osob majitele účtu. Pro účely určení ovládajících osob majitele účtu může oznamující finanční instituce využít informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC.

c) Určení, zda je ovládající osoba pasivního nefinančního subjektu oznamovanou osobou. Pro účely určení, zda je ovládající osoba pasivního nefinančního subjektu oznamovanou osobou, může oznamující finanční instituce využít:

i) informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC v případě dříve existujícího účtu subjektu drženého jedním nebo několika nefinančními subjekty s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které nepřesahují 1 000 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, nebo

ii) čestné prohlášení majitele účtu nebo této ovládající osoby o jurisdikci nebo jurisdikcích (kterými jsou členský stát, Monako nebo jiné jurisdikce), v nichž je ovládající osoba rezidentem pro daňové účely.

E. Doba prověřování a další postupy platné pro dříve existující účty subjektů.

1. Prověřování dříve existujících účtů subjektů s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které ke dni 31. prosince 2016 převyšují částku 250 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, musí být dokončeno do 31. prosince 2018.

2. Prověřování dříve existujících účtů subjektů s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou účtu, které ke dni 31. prosince 2016 nepřevyšují částku 250 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, ale tuto částku přesáhnou ke dni 31. prosince jakéhokoli následujícího roku,

musí být dokončeno do konce kalendářního roku následujícího po roce, v němž úhrnný zůstatek nebo hodnota účtu uvedenou částku přesáhly.

3. Jestliže u dříve existujícího účtu subjektu dojde ke změně okolností, z nichž se oznamující finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že čestné prohlášení nebo jiná dokumentace související s účtem jsou nesprávné nebo nespolehlivé, oznamující finanční instituce musí znovu určit status účtu podle postupů uvedených v pododdílu D.

ODDÍL VI – NÁLEŽITÁ PÉČE V PŘÍPADĚ NOVÝCH ÚČTŮ SUBJEKTŮ

Následující postupy se uplatňují za účelem zjišťování oznamovaných účtů mezi novými účty subjektů.

A. Postupy prověřování ke zjištění účtů subjektů, které je nutné oznamovat. U nových účtů subjektů musí oznamující finanční instituce uplatňovat níže uvedené postupy prověřování k určení, zda je účet držen jednou nebo několika oznamovanými osobami či pasivními nefinančními subjekty s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami:

1. Určení, zda je subjekt oznamovanou osobou.

a) V tomto případě je třeba získat čestné prohlášení, které může být součástí dokumentace k založení účtu a které oznamující finanční instituci umožní určit, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely, a potvrdit dostatečnost tohoto čestného prohlášení na základě informací získaných oznamující finanční institucí v souvislosti se založením účtu, a to včetně jakékoli dokumentace shromážděné podle postupů AML/KYC. Jestliže subjekt v čestném prohlášení uvede, že není rezidentem pro daňové účely, může vzít oznamující finanční instituce v potaz adresu hlavního sídla subjektu a podle ní určit, kde je majitel účtu rezidentem.

b) Jestliže z čestného prohlášení vyplývá, že majitel účtu je rezidentem oznamované jurisdikce, oznamující finanční instituce musí s tímto účtem nakládat jako s oznamovaným účtem, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací odůvodněně neurčí, že majitel účtu není ve vztahu k dané oznamované jurisdikci oznamovanou osobou.

2. Určení, zda je subjekt pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. U majitele nového účtu subjektu (včetně subjektu, který je oznamovanou osobou) musí oznamující finanční instituce určit, zda je majitel účtu pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami. Jestliže je kterákoli z ovládajících osob pasivního nefinančního subjektu osobou oznamovanou, s účtem musí být nakládáno jako s oznamovaným účtem. Při tomto určování musí

oznamující finanční instituce postupovat podle pokynů uvedených v pododdílu A bodu 2 písm. a) až c) v pořadí, které je za daných okolností nejvhodnější.

a) Určení, zda je majitel účtu pasivním nefinančním subjektem. Pro účely určení, zda je majitel účtu pasivním nefinančním subjektem, se oznamující finanční instituce musí spolehnout na čestné prohlášení majitele účtu, aby zjistila jeho status, pokud na základě informací, které má k dispozici, nebo na základě veřejně dostupných informací nemůže odůvodněně určit, že majitel účtu je aktivním nefinančním subjektem nebo finanční institucí jinou než investiční subjekt podle oddílu VIII pododdílu A bodu 6 písm. b), která není finanční institucí zúčastněné jurisdikce.

b) Určení ovládajících osob majitele účtu. Pro účely určení ovládajících osob majitele účtu může oznamující finanční instituce využít informace shromážděné a uchovávané podle postupů AML/KYC.

c) Určení, zda je ovládající osoba pasivního nefinančního subjektu oznamovanou osobou. Pro účely určení, zda je ovládající osoba pasivního nefinančního subjektu oznamovanou osobou, se oznamující finanční instituce může spolehnout na čestné prohlášení majitele účtu nebo této ovládající osoby.

ODDÍL VII – ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA NÁLEŽITÉ PÉČE

Při uplatňování postupů náležité péče uvedených výše platí následující doplňující pravidla:

A. Spoléhání se na čestné prohlášení a listinné důkazy. Oznamující finanční instituce nesmí spoléhat na čestné prohlášení nebo listinné důkazy, jestliže je jí známo nebo má důvod předpokládat, že čestné prohlášení nebo listinné důkazy jsou nesprávné nebo nespolehlivé.

B. Alternativní postupy pro finanční účty oprávněných fyzických osob v případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu a pro skupinovou pojistnou smlouvu s kapitálovou hodnotou nebo skupinovou smlouvu o pojištění důchodu. Oznamující finanční instituce se může domnívat, že oprávněná fyzická osoba (jiná než vlastník) k pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo smlouvě o pojištění důchodu, která obdrží pojistné plnění v případě smrti pojištěného, není oznamovanou osobou a může nakládat s takovým finančním účtem jako s účtem jiným než oznamovaným účtem, pokud nemá oznamující finanční instituce aktuální znalost nebo důvod předpokládat, že oprávněná osoba je oznamovanou osobou. Oznamující finanční instituce má důvod předpokládat, že oprávněná osoba k pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo smlouvě o pojištění důchodu je oznamovanou osobou, jestliže informace shromážděné oznamující finanční institucí a spojené s touto oprávněnou osobou obsahují indicie uvedené v oddílu III pododdílu B. Jestliže oznamující finanční instituce má aktuální znalost nebo důvod předpokládat, že oprávněná osoba je oznamovanou osobou, oznamující finanční instituce se musí držet postupů uvedených v oddílu III pododdílu B.

Členský stát nebo Monako mají možnost oznamující finanční instituci umožnit s finančním účtem, který je členským podílem na skupinové pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo skupinové smlouvě o pojištění důchodu, nakládat jako s finančním účtem, který není oznamovaným účtem, až do dne splatnosti částky zaměstnanci/držitelé certifikátu nebo oprávněné osobě, jestliže finanční účet, který je členským podílem na skupinové pojistné smlouvě s kapitálovou hodnotou nebo skupinové smlouvě o pojištění důchodu, splňuje tyto požadavky:

- i) skupinová pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou nebo skupinová smlouva o pojištění důchodu je uzavřena se zaměstnavatelem a vztahuje se na nejméně 25 zaměstnanců/držitelů certifikátu;
- ii) zaměstnanci/držitelé certifikátu mají nárok obdržet jakoukoli hodnotu smlouvy související s jejich podíly a určit oprávněné osoby, kterým má být v případě smrti zaměstnance vyplaceno příslušné plnění, a
- iii) úhrnná částka splatná kterémukoli zaměstnanci/držiteli certifikátu nebo oprávněné osobě nepřevyšuje 1 000 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka.

Termínem „skupinová pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou“ se rozumí pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou, která i) poskytuje pojistné krytí fyzickým osobám, jež jsou účastníky prostřednictvím zaměstnavatele, odvětvové asociace, odborové organizace nebo jiného sdružení či skupiny, a ii) ukládá pojistné za každého člena skupiny (nebo člena určité podskupiny v rámci skupiny), jež se stanovuje bez ohledu na jednotlivé charakteristiky zdravotního stavu člena (nebo podskupiny členů) skupiny jiné než věk, pohlaví a kuřácké návyky.

Termínem „skupinová smlouva o pojištění důchodu“ se rozumí smlouva o pojištění důchodu, podle níž jsou oprávněnými osobami fyzické osoby, které jsou účastníky prostřednictvím zaměstnavatele, odvětvové asociace, odborové organizace nebo jiného sdružení či skupiny.

Před 1. lednem 2017 sdělí členské státy Monaku a Monako sdělí Evropské komisi, zda uplatnily (uplatnilo) možnost uvedenou v tomto pododdílu. Evropská komise může koordinovat předání sdělení členských států Monaku a Evropská komise předá sdělení Monaka všem členským státům. Veškeré další změny v uplatnění této možnosti členským státem nebo Monakem se sdělují stejným způsobem.

C. Pravidla pro slučování zůstatků na účtu a převod měny.

1. Slučování účtů fyzických osob. Pro účely stanovení zůstatku nebo úhrnné hodnoty finančních účtů držených fyzickou osobou je oznamující finanční instituce povinna sloučit všechny finanční účty držené u oznamující finanční instituce nebo u propojeného subjektu, avšak jen v míře, v jaké informační systémy oznamující finanční instituce tyto finanční účty propojují odkazem na datovou položku, např. číslo

zákazníka nebo DIČ, a umožňují sloučení zůstatků nebo hodnot na účtech. Za účelem splnění požadavků na sloučení finančních účtů, uvedených v tomto bodě, je každému majiteli společně drženého finančního účtu přiřazen celý zůstatek nebo hodnota společně drženého finančního účtu.

2. Slučování účtů subjektů. Pro účely stanovení zůstatku nebo úhrnné hodnoty finančních účtů držených subjektem je oznamující finanční instituce povinna vzít v úvahu všechny finanční účty držené u oznamující finanční instituce nebo u propojeného subjektu, avšak jen v míře, v jaké informační systémy oznamující finanční instituce tyto finanční účty propojují odkazem na datovou položku, např. číslo zákazníka nebo DIČ, a umožňují sloučení zůstatků nebo hodnot na účtech. Za účelem splnění požadavků na sloučení finančních účtů, uvedených v tomto bodě, je každému majiteli společně drženého finančního účtu přiřazen celý zůstatek nebo hodnota společně drženého finančního účtu.

3. Zvláštní pravidlo pro slučování platné pro manažery pro styk se zákazníky. Pro účely stanovení zůstatku nebo úhrnné hodnoty finančních účtů držených osobou k určení toho, zda je finanční účet účtem s vyšší hodnotou, platí, že v případě jakéhokoli finančního účtu, o němž manažer pro styk se zákazníky ví nebo má důvod předpokládat, že je přímo nebo nepřímo vlastněn, ovládán nebo zřízen toutéž osobou (nikoli ve funkci zmocněnce), je oznamující finanční instituce rovněž povinna všechny tyto účty sloučit.

4. Převod uvedených částek do jiné měny. Všechny částky denominované v domácí měně každého členského státu nebo Monaka je třeba chápat i jako ekvivalentní částky v jiných měnách přepočtené v souladu s vnitrostátním právem.

ODDÍL VIII – DEFINICE

Následujícím termínům je třeba rozumět takto:

A. Oznamující finanční instituce

1. Termínem „oznamující finanční instituce“ se podle kontextu rozumí jakákoli finanční instituce členského státu nebo finanční instituce Monaka, která není neoznamující finanční institucí.

2. Termínem „finanční instituce zúčastněné jurisdikce“ se rozumí: i) jakákoli finanční instituce, která je rezidentem v zúčastněné jurisdikci, kromě jakékoli pobočky této finanční instituce, jež se nachází mimo tuto zúčastněnou jurisdikci, a ii) jakákoli pobočka finanční instituce, která není rezidentem v zúčastněné jurisdikci, pokud se tato pobočka nachází v této zúčastněné jurisdikci.

3. Termínem „finanční instituce“ se rozumí schovatelská instituce, depozitní instituce, investiční subjekt nebo specifikovaná pojišťovna.

4. Termínem „schovatelská instituce“ se rozumí jakýkoli subjekt, jehož podstatnou část podnikání představuje držení finančního majetku na účet jiného. Subjekt drží finanční majetek na účet jiného jako podstatnou část svého podnikání tehdy, jestliže hrubý příjem tohoto subjektu přičitatelný držení finančního majetku a poskytování souvisejících finančních služeb činí alespoň 20 % hrubého příjmu daného subjektu za kratší z těchto období: i) období tří let končící 31. prosincem (nebo posledním dnem účetního období, které není kalendářním rokem) před rokem, v němž je proveden výpočet, nebo ii) období existence subjektu, je-li kratší než tři roky.

5. Termínem „depozitní instituce“ se rozumí jakýkoli subjekt, který přijímá vklady v rámci běžných bankovních služeb nebo podobného podnikání.

6. Termínem „investiční subjekt“ se rozumí jakýkoli subjekt:

a) který v rámci svého podnikání provádí primárně jednu nebo několik z níže uvedených činností nebo operací pro zákazníka nebo v jeho zastoupení:

i) obchodování s nástroji peněžního trhu (šeky, směnkami, vkladovými certifikáty, deriváty atd.), měnami, měnovými, úrokovými a indexovými nástroji, s převoditelnými cennými papíry nebo s komoditními futures;

ii) individuální nebo kolektivní správu portfolia nebo

iii) jiné investování, správu nebo obhospodařování finančního majetku nebo peněžních prostředků v zastoupení jiných osob

nebo

b) jehož hrubý příjem pochází primárně z investic, reinvestic nebo obchodování s finančním majetkem, pokud je subjekt řízen jiným subjektem, jenž je depozitní institucí, schovatelskou institucí, specifikovanou pojišťovnou nebo investičním subjektem podle pododdílu A bodu 6 písm. a).

Se subjektem se nakládá jako s tím, který v rámci svého podnikání provádí primárně jednu nebo několik činností uvedených v pododdílu A bodu 6 písm. a), nebo jehož hrubý příjem pochází primárně z investic, reinvestic nebo obchodování s finančním majetkem za účelem uvedeným v pododdílu A bodu 6 písm. b), jestliže hrubý příjem subjektu pocházející z příslušné činnosti činí alespoň 50 % hrubého příjmu subjektu za kratší z těchto období: i) období tří let končící 31. prosincem před rokem, v němž je proveden výpočet, nebo ii) období existence subjektu, je-li kratší než tři roky. Termín „investiční subjekt“ se nevztahuje na subjekt, který je aktivním nefinančním subjektem, protože uvedený subjekt splňuje kterékoli z kritérií uvedených v pododdílu D bodu 9 písm. d) až g).

Tento bod je třeba vykládat způsobem, který je v souladu s obdobným zněním uvedeným v definici „finanční instituce“ v doporučeních Finančního akčního výboru (Financial Action Task Force).

7. Termín „finanční majetek“ zahrnuje cenné papíry (například akciový podíl ve společnosti, podíl nebo skutečné vlastnictví v osobní společnosti s velkým množstvím společníků nebo ve veřejně obchodované osobní společnosti nebo svěřenském fondu, směnka, dluhopis, dlužní úpis nebo jiný doklad o dluhu), podíl společníka, komoditu, swap (např. úrokové swapy, měnové swapy, bazické swapy, úrokové stropy, úrokové floory, komoditní swapy, akciové swapy, swapy založené na akciovém indexu nebo podobné deriváty), pojistné smlouvy nebo smlouvy o pojištění důchodu nebo jakýkoli jiný podíl (včetně futures, forwardů či opcí) v cenných papírech, podílu společníka, komoditě, swapu, pojistné smlouvě nebo smlouvě o pojištění důchodu. Termín „finanční majetek“ nezahrnuje přímý podíl na nemovitém majetku, který není vázán na dluh.

8. Termínem „specifikovaná pojišťovna“ se rozumí jakýkoli subjekt, který je pojišťovnou (nebo holdingovou společností pojišťovny), jež uzavírá pojistnou smlouvu s kapitálovou hodnotou nebo smlouvu o pojištění důchodu nebo je povinna provádět platby týkající se takových smluv.

B. Neoznamující finanční instituce

1. Termínem „neoznamující finanční instituce“ se rozumí jakákoli finanční instituce, která je:

a) vládním subjektem, mezinárodní organizací nebo centrální bankou, a to s výjimkou případů, kdy se jedná o platby, které jsou odvozeny z pohledávky držené v souvislosti s podnikatelskou finanční činností stejného typu, jakou vykonávají specifikovaná pojišťovna, schovatelská instituce nebo depozitní instituce;

b) důchodovým fondem se širokou účastí, důchodovým fondem s úzkou účastí, penzijním fondem vládního subjektu, mezinárodní organizace nebo centrální banky nebo kvalifikovaným vydavatelem kreditních karet;

c) jakýmkoli jiným subjektem, u něhož je nízké riziko, že bude použit k daňovému úniku, jenž má velmi podobné znaky jako kterýkoli ze subjektů podle pododdílu B bodu 1 písm. a) a b) a jenž je ve vnitrostátním právu definován jako neoznamující finanční instituce a v případě členských států je uveden v čl. 8 odst. 7a směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní a oznámen Monaku a v případě Monaka oznámen Evropské komisi, za předpokladu, že status tohoto subjektu jakožto neoznamující finanční instituce nemá účely této dohody;

d) vyňatým nástrojem kolektivního investování nebo

e) svěřenským fondem v rozsahu, v jakém je svěřenský správce svěřenského fondu oznamující finanční institucí a oznamuje všechny informace požadované v souladu s oddílem I o všech oznamovaných účtech svěřenského fondu.

2. Termínem „vládní subjekt“ se rozumí vláda členského státu, Monaka či jiné jurisdikce, jakýkoli dílčí územní celek členského státu, Monaka či jiné jurisdikce (který pro vyloučení pochybností zahrnuje stát, kraj, okres nebo obec) nebo jakákoli agentura či zařízení zcela vlastněné členským státem, Monakem či jinou jurisdikcí nebo kterákoli jedna či více výše uvedených možností (dále jen „vládní subjekt“). Tato kategorie se skládá z nedílných součástí, ovládaných subjektů a dílčích územních celků členského státu, Monaka či jiné jurisdikce.

a) „Nedílnou součástí“ členského státu, Monaka či jiné jurisdikce se rozumí jakákoli osoba, organizace, agentura, úřad, fond, právnická osoba nebo jiný orgán bez ohledu na jeho označení, který představuje vládní orgán členského státu, Monaka či jiné jurisdikce. Čisté příjmy vládního orgánu musí být připisovány na jeho vlastní účet nebo na jiné účty členského státu, Monaka či jiné jurisdikce, přičemž žádná jejich část neplyne ve prospěch jakékoli soukromé osoby. Nedílnou součástí není žádná fyzická osoba, která je panovníkem, státním úředníkem nebo administrativním pracovníkem jednajícím jako soukromá osoba nebo ve svém osobním zájmu.

b) Ovládaným subjektem se rozumí subjekt, který je formálně oddělen od členského státu, Monaka či jiné jurisdikce nebo jinak představuje samostatný právní subjekt, a to za předpokladu, že:

i) subjekt je přímo nebo prostřednictvím jednoho nebo několika ovládaných subjektů zcela vlastněn a ovládán jedním nebo několika vládními subjekty;

ii) čisté příjmy subjektu jsou připisovány na jeho vlastní účet nebo na účty jednoho nebo více vládních subjektů, přičemž žádná jejich část neplyne ve prospěch jakékoli soukromé osoby, a

iii) majetek subjektu po jeho zrušení přejde na jeden nebo více vládních subjektů.

c) Příjem neplyne ve prospěch soukromých osob, jestliže jsou tyto osoby zamýšlenými příjemci v rámci vládního programu a činnosti programu jsou prováděny pro širokou veřejnost s ohledem na obecné blaho nebo souvisejí se správou určité fáze vlády. Bez ohledu na výše uvedené se však příjem považuje za příjem plynoucí ve prospěch soukromých osob, plyne-li z využívání vládního subjektu k provozování obchodního podnikání, například podnikání v oblasti obchodního bankovníctví, jsou-li v rámci tohoto podnikání poskytovány finanční služby soukromým osobám.

3. Termínem „mezinárodní organizace“ se rozumí jakákoli mezinárodní organizace nebo jí zcela vlastněná agentura či zařízení. Tato kategorie zahrnuje jakoukoli mezivládní organizaci (včetně nadnárodní organizace): i) která se skládá především z vlád, ii) která má s členským státem, Monakem nebo jinou jurisdikcí uzavřenu platnou dohodu o svém sídle nebo obdobnou dohodu a iii) jejíž příjem neplyne ve prospěch soukromých osob.

4. Termínem „centrální banka“ se rozumí instituce, která je ze zákona nebo z rozhodnutí vlády nejvyšším orgánem – jiným než vládou členského státu, Monaka nebo jiné jurisdikce – vydávajícím nástroje určené pro oběh jako měna. Tato instituce může zahrnovat zařízení, které je od vlády členského státu, Monaka nebo jiné jurisdikce odděleno, bez ohledu na to, zda je zcela nebo zčásti vlastněno členským státem, Monakem nebo jinou jurisdikcí.

5. Termínem „důchodový fond se širokou účastí“ se rozumí fond zřízený pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti nebo jakékoli jejich kombinace oprávněným osobám, které jsou současnými nebo bývalými zaměstnanci (nebo osobami, které tito zaměstnanci určili) jednoho nebo více zaměstnavatelů náhradou za poskytované služby, a to za předpokladu, že fond:

a) nemá ani jednu oprávněnou osobu s právem na více než pět procent z majetku fondu;

b) podléhá regulaci ze strany vlády a příslušným daňovým orgánům poskytuje výkazy s informacemi a

c) splňuje alespoň jeden z těchto požadavků:

i) fond je vzhledem ke svému statusu důchodového nebo penzijního plánu obecně osvobozen od daně z příjmů z investování nebo podléhá odložené dani z příjmů či snížené dani;

ii) fond získává alespoň 50 % svých celkových příspěvků (s výjimkou převodů majetku z jiných plánů podle pododdílu B bodů 5 až 7 nebo z důchodových a penzijních účtů podle pododdílu C bodu 17 písm. a)) od přispívajících zaměstnavatelů;

iii) rozdělování nebo čerpání prostředků z fondu je povoleno jen při vzniku specifikovaných událostí souvisejících s odchodem do důchodu, vznikem pracovní neschopnosti či invalidity nebo úmrtím (kromě převodu přídělů do jiných důchodových fondů podle pododdílu B bodů 5 až 7 nebo na důchodové a penzijní účty podle pododdílu C bodu 17 písm. a)), nebo se na rozdělování nebo čerpání před těmito specifikovanými událostmi vztahují sankce, nebo

iv) příspěvky (jiné než určité povolené vyrovnávací příspěvky) od zaměstnanců do fondu jsou omezeny odkazem na příjem z výdělečné činnosti zaměstnance, nebo nesmějí ročně přesáhnout 50 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka při použití pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII pododdílu C.

6. Termínem „důchodový fond s úzkou účastí“ se rozumí fond zřízený pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti oprávněným osobám, které jsou současnými nebo bývalými zaměstnanci (nebo osobami, které tyto zaměstnanci určili) jednoho nebo více zaměstnavatelů náhradou za poskytované služby, a to za předpokladu, že:

- a) fond má méně než 50 účastníků;
- b) do fondu hradí příspěvky jeden nebo více zaměstnavatelů, kteří nejsou investičními subjekty ani pasivními nefinančními subjekty;
- c) příspěvky zaměstnanců a zaměstnavatelů do fondu (jiné než převody majetku z důchodových a penzijních účtů podle pododdílu C bodu 17 písm. a)) jsou omezeny odkazem na příjem z výdělečné činnosti, respektive kompenzaci zaměstnance;
- d) účastníci, kteří nejsou rezidenty jurisdikce (kterou je členský stát nebo Monako), v níž je fond zřízen, nemají nárok na více než 20 % z majetku fondu a
- e) fond podléhá regulaci ze strany vlády a příslušným daňovým orgánům poskytuje výkazy s informacemi.

7. Termínem „penzijní fond vládního subjektu, mezinárodní organizace nebo centrální banky“ se rozumí fond zřízený vládním subjektem, mezinárodní organizací nebo centrální bankou pro poskytování důchodových dávek, dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti oprávněným osobám či účastníkům, kteří jsou současnými nebo bývalými zaměstnanci (nebo osobami, které tyto zaměstnanci určili), nebo kteří nejsou současnými nebo bývalými zaměstnanci, jestliže dávky poskytované těmto oprávněným osobám či účastníkům jsou poskytovány náhradou za osobní služby vykonávané pro vládní subjekt, mezinárodní organizaci nebo centrální banku.

8. Termínem „kvalifikovaný vydavatel kreditních karet“ se rozumí finanční instituce splňující tyto požadavky:

- a) finanční instituce je finanční institucí výhradně proto, že je vydavatelem kreditních karet, který přijímá vklady jen tehdy, když zákazník provede úhradu převyšující splatný zůstatek na kartě a přeplatek mu není okamžitě vrácen, a

b) počínaje 1. lednem 2017 nebo dříve zavede finanční instituce zásady a postupy buď k zamezení vzniku přeplatku zákazníka převyšujícího 50 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, nebo k zajištění toho, aby byl jakýkoli přeplatek zákazníka převyšující uvedenou částku zákazníkovi do 60 dnů vrácen, v obou případech při použití pravidel pro slučování účtů a převod měny uvedených v oddílu VII pododdílu C. Pro tyto účely se přeplatkem zákazníka nerozumí aktivní zůstatky v rozsahu sporných poplatků, přeplatek však zahrnuje aktivní zůstatky vzniklé na základě vráceného zboží.

9. Termínem „vyňatý nástroj kolektivního investování“ se rozumí investiční subjekt, který je regulován jako nástroj kolektivního investování, za předpokladu, že veškeré podíly v tomto nástroji kolektivního investování jsou v držení fyzických osob či subjektů, které nejsou oznamovanými osobami, s výjimkou pasivního nefinančního subjektu s ovládajícími osobami, které jsou oznamovanými osobami, nebo jejich prostřednictvím.

Investiční subjekt, který je regulován jako nástroj kolektivního investování, se kvalifikuje podle pododdílu B bodu 9 jako vyňatý nástroj kolektivního investování výhradně proto, že tento nástroj kolektivního investování vydal listinné akcie na majitele, a to za předpokladu, že:

- a) nástroj kolektivního investování nevydal ani nevydává žádné listinné akcie na majitele po 31. prosinci 2016;
- b) nástroj kolektivního investování všechny tyto akcie po jejich odevzdání stáhne;
- c) nástroj kolektivního investování provádí postupy náležité péče uvedené v oddílech II až VII a oznamuje všechny požadované informace o všech těchto akciích, když jsou tyto akcie předloženy k zpětnému odkupu nebo jinému proplacení, a
- d) nástroj kolektivního investování má zavedeny zásady a postupy k zajištění, aby tyto akcie byly co nejdříve a v každém případě do 1. ledna 2019 odkoupeny nebo imobilizovány.

C. Finanční účet

1. Termínem „finanční účet“ se rozumí účet vedený finanční institucí a zahrnuje depozitní účet, schovatelský účet a:

- a) v případě investičního subjektu jakoukoli majetkovou nebo dluhovou účast v této finanční instituci. Bez ohledu na výše uvedené termín „finanční účet“ nezahrnuje majetkovou nebo dluhovou účast v subjektu, který je investičním subjektem pouze proto, že: i) poskytuje investiční poradenství zákazníkovi a jedná

v jeho zastoupení nebo ii) obhospodařuje majetek pro zákazníka a jedná v jeho zastoupení za účelem investování, obhospodařování nebo administrace finančního majetku uloženého jménem tohoto zákazníka u finanční instituce jiné, než je tento subjekt;

b) v případě finanční instituce, která není uvedena v pododdílu C bodu 1 písm. a), jakoukoli majetkovou nebo dluhovou účast v této finanční instituci, pokud byla tato třída účastí vytvořena s cílem vyhnout se oznamování podle oddílu I, a

c) jakékoli pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou a jakékoli smlouvy o pojištění důchodu, uzavřené nebo vedené finanční institucí, mimo smlouvy se sjednaným pojistným plněním ve formě neinvestičního nepřevoditelného doživotního důchodu, který je vyplácen fyzické osobě ve formě penze nebo dávek pro případ pracovní neschopnosti a invalidity poskytovaných na základě vyňatého účtu.

Termín „finanční účet“ nezahrnuje žádný účet, který je vyňatým účtem.

2. Termín „depozitní účet“ zahrnuje jakýkoli podnikatelský, běžný, spořicí, termínový účet nebo penzijní (thrift) účet či účet, který je doložen vkladovým certifikátem, penzijním (thrift) certifikátem, investičním certifikátem, dluhovým certifikátem nebo jiným podobným nástrojem, držený u finanční instituce v rámci běžného poskytování bankovních služeb nebo podobného podnikání. Depozitní účet rovněž zahrnuje částku drženou pojišťovnou na základě smlouvy s garantovanou investicí nebo podobného ujednání, podle nichž se vyplácí nebo připisuje výnos z této částky.

3. Termínem „schovatelský účet“ se rozumí účet (mimo pojistných smluv a smluv o pojištění důchodu), na němž je držen finanční majetek ve prospěch jiné osoby.

4. Termínem „majetková účast“ se v případě osobní společnosti (partnership), která je finanční institucí, rozumí kapitálová účast nebo účast na výnosech z účasti v této osobní společnosti. V případě svěřenského fondu, který je finanční institucí, se „majetkovou účastí“ rozumí účast držená jakoukoli osobou pokládanou za zakladatele nebo obmyšleného všech nebo části prostředků ve svěřenském fondu, nebo jakoukoli jinou fyzickou osobou mající nejvyšší faktickou kontrolu nad svěřenským fondem. Oznamovaná osoba je pokládána za obmyšleného svěřenského fondu, jestliže má tato oznamovaná osoba právo přímo nebo nepřímo (např. prostřednictvím zmocněnce) pobírat stanovený výnos nebo může přímo nebo nepřímo pobírat výnos ze svěřenského fondu podle volného uvážení.

5. Termínem „pojistná smlouva“ se rozumí smlouva (jiná než smlouva o pojištění důchodu), kterou se pojistitel zavazuje vyplatit částku v případě vzniku specifikované pojistné události zahrnující smrt, nemoc, úraz, odpovědnost nebo škodu na majetku.

6. Termínem „smlouva o pojištění důchodu“ se rozumí smlouva, kterou se pojistitel zavazuje vyplácet určitou částku po určité období, které je zcela nebo zčásti určeno podle předpokládané délky života jedné nebo více osob. Tento termín rovněž zahrnuje smlouvu, která se považuje za smlouvu o pojištění důchodu podle právního předpisu nebo praxe jurisdikce (členský stát, Monako nebo jiná jurisdikce), kde byla smlouva uzavřena, a kterou se pojistitel zavazuje vyplácet určitou částku po dobu několika let.

7. Termínem „pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou“ se rozumí pojistná smlouva (jiná než zajišťovací smlouva uzavřená mezi dvěma pojišťovnami), která má kapitálovou hodnotu.

8. Termínem „kapitálová hodnota“ se rozumí vyšší z těchto částek: i) částka, na kterou má nárok pojistník v případě odkupu nebo ukončení smlouvy (bez odečtení jakýchkoli poplatků za odkup nebo půjčky z kapitálové hodnoty), a ii) částka, kterou si pojistník může vypůjčit podle smlouvy. Bez ohledu na výše uvedené termín „kapitálová hodnota“ nezahrnuje částku splatnou podle pojistné smlouvy:

- a) výhradně v důsledku smrti fyzické osoby kryté smlouvou o životním pojištění;
- b) jako plnění v případě újmy na zdraví nebo nemoci nebo jiné plnění, které kompenzuje ekonomickou ztrátu vyvolanou pojistnou událostí;
- c) jako zpětnou úhradu dříve zaplaceného pojistného (minus náklady na pojištění bez ohledu na jejich skutečné uplatnění) pojistníkovi podle pojistné smlouvy (jiné než smlouvy o investičním životním pojištění nebo smlouvy o pojištění důchodu) z důvodu zrušení nebo ukončení smlouvy, snížení pojistného rizika v době účinnosti pojistné smlouvy nebo vyplývající z nového stanovení pojistného z důvodu opravy účetní nebo jiné podobné chyby;
- d) jako dividendu pojistníka (mimo dividendu při ukončení pojištění) za předpokladu, že se dividenda vztahuje k pojistné smlouvě, ze které lze vyplatit pouze plnění podle pododdílu C bodu 8 písm. b), nebo
- e) jako vrácení zálohy pojistného nebo splátky pojistného na pojistnou smlouvu, za kterou je pojistné hrazeno alespoň ročně, jestliže částka zálohy pojistného nebo splátky pojistného nepřevyšují následující roční pojistné splatné na základě této smlouvy.

9. Termínem „dříve existující účet“ se rozumí:

- a) finanční účet držený u oznamující finanční instituce k 31. prosinci 2016;
- b) členský stát nebo Monako mají možnost rozšířit termín „dříve existující účet“ rovněž na kterýkoli finanční účet majitele účtu bez ohledu na to, kdy byl tento finanční účet založen, jestliže:

i) daný majitel účtu má u oznamující finanční instituce, nebo u propojeného subjektu v téže jurisdikci (kterou je členský stát nebo Monako) jako oznamující finanční instituce, finanční účet, který je dříve existujícím účtem podle pododdílu C bodu 9 písm. a),

ii) pro účely splnění standardů požadavků znalosti podle oddílu VII pododdílu A i pro účely zjišťování zůstatku či hodnoty kteréhokoli z finančních účtů při uplatňování jakékoli prahové hodnoty zachází oznamující finanční instituce – a případně propojený subjekt v téže jurisdikci (kterou je členský stát nebo Monako) jako oznamující finanční instituce – s oběma uvedenými finančními účty i s jakýmkoli dalšími finančními účty daného majitele účtu, které jsou podle pododdílu C bodu 9 písm. b) považovány za dříve existující účty, jako s jediným finančním účtem;

iii) v souvislosti s finančním účtem, na nějž se vztahují postupy AML/KYC, je oznamující finanční instituci povoleno uvedené postupy u tohoto účtu vykonat spolehnutím se na postupy AML/KYC provedené pro dříve existující účet podle pododdílu C bodu 9 písm. a) a

iv) založení finančního účtu nevyžaduje, aby majitel účtu o sobě jako o zákazníkovi poskytl nové, doplňující nebo pozměněné informace jiné než pro účely této dohody.

Před 1. lednem 2017 sdělí členské státy Monaku a Monako sdělí Evropské komisi, zda uplatnily (uplatnilo) možnost uvedenou v tomto pododdílu. Evropská komise může koordinovat předání sdělení členských států Monaku a Evropská komise předá sdělení Monaka všem členským státům. Veškeré další změny v uplatnění této možnosti členským státem nebo Monakem se sdělují stejným způsobem.

10. Termínem „nový účet“ se rozumí finanční účet založený dne 1. ledna 2017 nebo později u oznamující finanční instituce, není-li považován za dříve existující účet podle rozšířené definice dříve existujícího účtu podle pododdílu C bodu 9.

11. Termínem „dříve existující účet fyzické osoby“ se rozumí dříve existující účet držený jednou nebo více fyzickými osobami.

12. Termínem „nový účet fyzické osoby“ se rozumí nový účet držený jednou nebo více fyzickými osobami.

13. Termínem „dříve existující účet subjektu“ se rozumí dříve existující účet držený jedním nebo více subjekty.

14. Termínem „účet s nižší hodnotou“ se rozumí dříve existující účet fyzické osoby s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, která k 31. prosinci 2016 nepřevyšuje

částku 1 000 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka.

15. Termínem „účet s vyšší hodnotou“ se rozumí dříve existující účet fyzické osoby s úhrnným zůstatkem nebo hodnotou, která k 31. prosinci 2016 nebo k 31. prosinci jakéhokoli následujícího roku převyšuje částku 1 000 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka.

16. Termínem „nový účet subjektu“ se rozumí nový účet držený jedním nebo více subjekty.

17. Termínem „vyňatý účet“ se rozumí kterýkoli z následujících účtů:

a) důchodový nebo penzijní účet, který splňuje následující požadavky:

i) účet podléhá regulaci jako osobní důchodový účet nebo je součástí registrovaného nebo regulovaného důchodového či penzijního plánu, jehož cílem je vyplacení důchodových nebo penzijních dávek (včetně dávek v případě pracovní neschopnosti a invalidity nebo plnění v případě smrti);

ii) účet je daňově zvýhodněn (tj. příspěvky na účet, které by jinak podléhaly zdanění, jsou odečitatelné nebo vyňaté z hrubého příjmu majitele účtu nebo zdaněny nižší sazbou, nebo je zdanění investičního příjmu z účtu odloženo či je tento účet zdaněn nižší sazbou);

iii) je vyžadováno, aby daňovým orgánům byly oznamovány informace týkající se tohoto účtu;

iv) výběry prostředků jsou podmíněny dosažením konkrétního důchodového věku, zdravotní nezpůsobilostí či smrtí, nebo se na výběry provedené před vznikem těchto událostí vztahují sankce a

v) buď i) roční příspěvky jsou omezeny maximální částkou 50 000 USD nebo ekvivalentní částkou denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, nebo ii) je stanoven maximální celoživotní příspěvek na účet ve výši 1 000 000 USD nebo ekvivalentní částky denominované v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, v obou případech s uplatněním pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII pododdílu C.

Finanční účet, který jinak splňuje požadavek pododdílu C bodu 17 písm. a) podbodou v), splňuje tento požadavek i v případě, že na něj mohou být převedena aktiva nebo prostředky z jednoho nebo více finančních účtů, které splňují požadavky uvedené v pododdílu C bodu 17 písm. a) nebo b), nebo z jednoho

nebo více důchodových či penzijních fondů, které splňují požadavky uvedené v pododdílu B v bodech 5 až 7;

b) účet, který splňuje následující požadavky:

i) účet podléhá regulaci jako investiční nástroj určený pro jiné účely než pro důchodové spoření a je pravidelně obchodován na zavedeném trhu s cennými papíry nebo podléhá regulaci jako spořicí nástroj určený pro jiné účely než pro důchodové spoření;

ii) účet je daňově zvýhodněn (tj. příspěvky na účet, které by jinak podléhaly zdanění, jsou odečitatelné nebo vyňaté z hrubého příjmu majitele účtu nebo zdaněny nižší sazbou, nebo je zdanění investičního příjmu z účtu odloženo či je tento účet zdaněn nižší sazbou);

iii) výběry prostředků jsou podmíněny splněním určitých kritérií týkajících se účelu investičního nebo spořicího účtu (například poskytnutí prostředků na vzdělání nebo na zdravotní péči), nebo se na výběry provedené v případě nesplnění těchto kritérií vztahují sankce a

iv) roční příspěvky jsou omezeny maximální částkou 50 000 USD nebo ekvivalentní částkou denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, s uplatněním pravidel pro slučování účtů a převod měny podle oddílu VII pododdílu C.

Finanční účet, který jinak splňuje požadavek pododdílu C bodu 17 písm. b) podbodu iv), splňuje tento požadavek i v případě, že na něj mohou být převedena aktiva nebo prostředky z jednoho nebo více finančních účtů, které splňují požadavky uvedené v pododdílu C bodu 17 písm. a) nebo b), nebo z jednoho nebo více důchodových či penzijních fondů, které splňují požadavky uvedené v pododdílu B v bodech 5 až 7;

c) smlouva o životním pojištění s pojistnou dobou, která uplyne předtím, než pojištěný dosáhne věku 90 let, a to za předpokladu, že smlouva splňuje tyto požadavky:

i) běžné pojistné, které se v průběhu pojistné doby nesnižuje, je splatné minimálně jednou ročně během pojistné doby nebo do té doby, než pojištěný dosáhne věku 90 let, podle toho, která doba je kratší;

ii) smlouva nemá žádnou kapitálovou hodnotu, kterou by mohla jakákoli osoba čerpat (výběrem, zápůjčkou či jinak) bez ukončení smlouvy;

iii) částka (jiná než dávka v případě smrti) splatná po zrušení nebo ukončení smlouvy nemůže překročit úhrn zaplaceného pojistného s odečtením nákladů

na krytí rizika úmrtí, nemoci a jiných nákladů (bez ohledu na jejich skutečný vznik) za dobu existence smlouvy a jakýchkoli částek vyplacených před zrušením nebo ukončením smlouvy a

iv) smlouva není držena nabyvatelem za úplatu;

d) účet, který je držen výhradně v pozůstalosti, jestliže dokumentace k tomuto účtu obsahuje kopii závěti zesnulého nebo úmrtního listu;

e) účet zřízený v souvislosti s kteroukoli z níže uvedených skutečností:

i) se soudním příkazem nebo rozsudkem;

ii) s prodejem, výměnou nebo pronájmem nemovitého či osobního majetku za předpokladu, že účet splňuje tyto požadavky:

— účet je financován výhradně platbou v hotovosti, peněžní zálohou, vkladem ve výši vhodné k zajištění povinnosti přímo související s transakcí nebo obdobnou platbou, nebo je financován z finančního majetku, který je uložen na účtu v souvislosti s prodejem, výměnou nebo pronájmem majetku,

— účet je zřízen a využíván výhradně k zajištění povinnosti kupujícího uhradit kupní cenu za majetek, povinnosti prodávajícího uhradit jakýkoli podmíněný závazek nebo povinnosti pronajímatele či nájemce uhradit jakékoli škody v souvislosti s pronajatým majetkem podle nájemní smlouvy,

— aktiva na účtu včetně příjmů z nich plynoucích budou vyplacena či jinak rozdělena ve prospěch kupujícího, prodávajícího, pronajímatele či nájemce (mimo jiné ke splnění povinnosti takové osoby) při prodeji, výměně nebo odevzdání majetku nebo při zrušení nájemní smlouvy,

— účet není maržovým ani obdobným účtem zřízeným v souvislosti s prodejem nebo výměnou finančního majetku a

— účet nesouvisí s účtem podle pododdílu C bodu 17 písm. f);

iii) s povinností finanční instituce poskytující zápůjčku zajištěnou nemovitým majetkem, aby odložila stranou část platby výhradně k pozdějšímu usnadnění úhrady daní nebo pojištění souvisejícího s nemovitým majetkem;

iv) s povinností finanční instituce výhradně usnadnit pozdější úhradu daní;

f) depozitní účet, který splňuje následující požadavky:

i) účet existuje výhradně proto, že zákazník provede úhradu převyšující splatný zůstatek na kreditní kartě nebo na jiném revolvingovém úvěrovém účtu a přeplatek mu není okamžitě vrácen, a

ii) počínaje 1. lednem 2017 nebo dříve zavede finanční instituce zásady a postupy buď k zamezení vzniku přeplatku zákazníka převyšujícího 50 000 USD nebo ekvivalentní částku denominovanou v domácí měně každého členského státu nebo Monaka, nebo k zajištění toho, aby byl jakýkoli přeplatek zákazníka převyšující uvedenou částku zákazníkovi do 60 dnů vrácen, v obou případech při použití pravidel pro slučování účtů a převod měny uvedených v oddílu VII pododdílu C. Pro tyto účely se přeplatkem zákazníka nerozumí aktivní zůstatky v rozsahu sporných poplatků, přeplatek však zahrnuje aktivní zůstatky vzniklé na základě vráceného zboží;

g) jakýkoli jiný účet, u něhož je nízké riziko, že bude použit k daňovému úniku, jenž má velmi podobné znaky jako kterýkoli z účtů podle pododdílu C bodu 17 písm. a) až f) a jenž je ve vnitrostátním právu definován jako vyňatý účet a v případě členských států je uveden v čl. 8 odst. 7a směrnice Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní a oznámen Monaku a v případě Monaka oznámen Evropské komisi, za předpokladu, že status tohoto účtu jakožto vyňatého účtu nemaří účely této dohody.

D. Oznamovaný účet

1. Termínem „oznamovaný účet“ se rozumí účet držený jednou nebo více oznamovanými osobami nebo pasivním nefinančním subjektem s jednou nebo několika ovládajícími osobami, která nebo které jsou oznamovanou osobou nebo oznamovanými osobami, za předpokladu, že byly jako takové identifikovány po použití postupů náležité péče podle oddílů II až VII.

2. Termínem „oznamovaná osoba“ se rozumí osoba z oznamované jurisdikce, která není: i) obchodní společností, jejíž akcie jsou pravidelně obchodovány na jednom nebo několika zavedených trzích s cennými papíry, ii) obchodní společností, která je propojeným subjektem obchodní společnosti podle podbodu i), iii) vládním subjektem, iv) mezinárodní organizací, v) centrální bankou nebo vi) finanční institucí.

3. Termínem „osoba z oznamované jurisdikce“ se rozumí fyzická osoba nebo subjekt, jež jsou rezidentem oznamované jurisdikce podle daňové legislativy této jurisdikce, nebo pozůstalost po zesnulém, jenž byl rezidentem oznamované jurisdikce. Pro tyto účely se se subjektem, jako je osobní společnost (partnership), osobní společnost s ručením omezeným nebo obdobné právní uspořádání, který není rezidentem pro daňové účely, nakládá jako s rezidentem jurisdikce, v níž sídlí skutečné vedení tohoto subjektu.

4. Termínem „oznamovaná jurisdikce“ se rozumí Monako ve vztahu k členskému státu nebo členský stát ve vztahu k Monaku v souvislosti s povinností poskytovat informace uvedené v oddílu I.

5. Termínem „zúčastněná jurisdikce“ se ve vztahu k členskému státu nebo k Monaku rozumí:

- a) kterýkoli členský stát ve vztahu k oznamování Monaku, nebo
- b) Monako ve vztahu k oznamování členskému státu, nebo
- c) jakákoli jiná jurisdikce: i) se kterou má příslušný členský stát nebo případně Monako platnou dohodu, na jejímž základě je druhá jurisdikce povinna poskytnout informace uvedené v oddílu I, a ii) která je uvedena na seznamu zveřejněném daným členským státem nebo Monakem a oznámeném Monaku, respektive Evropské komisi;
- d) ve vztahu k členským státům jakákoli jiná jurisdikce: i) se kterou má Evropská unie platnou dohodu, na jejímž základě je daná jurisdikce povinna poskytnout informace uvedené v oddílu I, a ii) která je uvedena na seznamu zveřejněném Evropskou komisí.

6. Termínem „ovládající osoby“ se rozumí fyzické osoby, které mají kontrolu nad subjektem. V případě svěřenského fondu se tímto termínem rozumí zakladatel, správce svěřenského majetku, osoba vykonávající dohled nad správou fondu (pokud existuje), obmyšlený nebo skupina obmyšlených a jakákoli jiná fyzická osoba mající nejvyšší faktickou kontrolu nad svěřenským fondem, a v případě právního uspořádání, které není svěřenským fondem, se tímto termínem rozumí osoby v rovnocenném nebo obdobném postavení. Termín „ovládající osoby“ musí být vykládán způsobem, který je v souladu s doporučeními Finančního akčního výboru.

7. Termínem „nefinanční subjekt“ se rozumí jakýkoli subjekt, který není finanční institucí.

8. Termínem „pasivní nefinanční subjekt“ se rozumí jakýkoli: i) nefinanční subjekt, který není aktivním nefinančním subjektem, nebo ii) investiční subjekt podle pododdílu A bodu 6 písm. b), který není finanční institucí zúčastněné jurisdikce.

9. Termínem „aktivní nefinanční subjekt“ se rozumí jakýkoli nefinanční subjekt, který splňuje některé z těchto kritérií:

- a) méně než 50 % hrubého příjmu nefinančního subjektu za předchozí kalendářní rok nebo jiné náležité oznamovací období je pasivním příjmem a méně než 50 % aktiv držených nefinančním subjektem během předchozího kalendářního roku nebo jiného náležitého oznamovacího období jsou aktiva, která vytvářejí pasivní příjmy nebo jsou za účelem jejich vytváření držena;

b) akcie nefinančního subjektu jsou pravidelně obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů nebo je nefinanční subjekt propojeným subjektem se subjektem, jehož akcie jsou pravidelně obchodovány na zavedeném trhu cenných papírů;

c) nefinanční subjekt je vládním subjektem, mezinárodní organizací, centrální bankou nebo subjektem zcela vlastněným jedním nebo několika výše uvedenými subjekty;

d) všechny činnosti nefinančního subjektu spočívají především v držení (všech nebo části) vlastnických akcií jedné nebo několika dceřiných společností, které se zabývají obchodem nebo podnikáním, které je jiné než podnikání finanční instituce, nebo v poskytování financování a služeb takovým dceřiným společností, s tou výjimkou, že subjekt tento status nezíská, jestliže funguje (nebo se prezentuje) jako investiční fond, například jako soukromý akciový fond, rizikový kapitálový fond, fond zadlužených akvizičních struktur nebo některý investiční nástroj, jehož účelem je akvizice nebo financování společností a poté držení účastí v těchto společnostech ve formě kapitálových aktiv pro investiční účely;

e) nefinanční subjekt ještě neprovozuje podnikání a nemá žádnou předcházející provozní historii, ale investuje kapitál do aktiv s úmyslem provozovat jinou činnost, než je činnost finanční instituce, za předpokladu, že není způsobilý pro tuto výjimku po datu, které je 24 měsíců po datu počátečního uspořádání nefinančního subjektu;

f) nefinanční subjekt v uplynulých pěti letech nebyl finanční institucí a probíhá likvidace jeho majetku nebo jeho reorganizace s cílem dále provádět nebo znovu začít činnost v podnikání, jiném než je podnikání finanční instituce;

g) nefinanční subjekt se primárně zabývá finančními a zajišťovacími transakcemi s propojenými subjekty, které nejsou finančními institucemi, nebo pro tyto subjekty a neposkytuje financování nebo zajišťovací služby jakémukoli subjektu, který není propojeným subjektem, za předpokladu, že skupina jakýchkoli takových propojených subjektů se primárně zabývá jiným podnikáním, než je podnikání finanční instituce, nebo

h) nefinanční subjekt splňuje všechny níže uvedené požadavky:

i) je zřízen a provozován ve své jurisdikci, kde je rezidentem (kterou je členský stát, Monako nebo jiná jurisdikce), výhradně pro náboženské, charitativní, vědecké, umělecké, kulturní, sportovní nebo vzdělávací účely, nebo je zřízen a provozován ve své jurisdikci (kterou je členský stát, Monako nebo jiná jurisdikce), kde je rezidentem, a je profesní organizací, obchodním spolkem, obchodní komorou, odborovou organizací, zemědělskou nebo zahradnickou

organizací, občanským spolkem nebo organizací provozovanou výhradně za účelem podpory sociální péče;

ii) ve své jurisdikci, kde je rezidentem (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), je osvobozen od daně z příjmů;

iii) nemá žádné akcionáře ani členy s vlastnickými nebo majetkovými účastmi na jeho příjmech nebo majetku;

iv) příslušné právní předpisy jurisdikce, kde je nefinanční subjekt rezidentem (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), nebo dokumenty o zřízení nefinančního subjektu nepovolují, aby jakékoli příjmy nebo majetek nefinančního subjektu byly rozděleny nebo využity ve prospěch soukromé osoby nebo necharitativního subjektu, s výjimkou provádění charitativních činností nefinančního subjektu nebo plateb přiměřené kompenzace za poskytnuté služby nebo plateb představujících přiměřenou tržní hodnotu majetku, který nefinanční subjekt zakoupil, a

v) příslušné právní předpisy jurisdikce, kde je nefinanční subjekt rezidentem (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), nebo dokumenty o zřízení nefinančního subjektu vyžadují, aby po likvidaci nebo zániku nefinančního subjektu byl všechn jeho majetek distribuován vládnímu subjektu nebo jiné neziskové organizaci, nebo aby připadl vládě jurisdikce, kde je nefinanční subjekt rezidentem (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), nebo jakémukoli dílčímu územnímu celku takové jurisdikce.

E. Různé

1. Termínem „majitel účtu“ se rozumí osoba, kterou finanční instituce, u níž je finanční účet držen, zaznamenává nebo označuje jako majitele finančního účtu. Osoba, která není finanční institucí a která drží finanční účet pro jinou osobu nebo v její prospěch jakožto zástupce, schovatelský správce, zmocněnec, osoba s podpisovým právem, investiční poradce nebo zprostředkovatel, není pro účely této přílohy považována za majitele účtu a za majitele účtu je považována daná jiná osoba. V případě pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu je majitelem účtu jakákoli osoba, která je oprávněna nakládat s kapitálovou hodnotou nebo změnit osobu oprávněnou ze smlouvy. Jestliže není nikdo, kdo by mohl nakládat s kapitálovou hodnotou nebo změnit oprávněnou osobu, je majitelem účtu jakákoli osoba označená jako majitel ve smlouvě a jakákoli osoba s nárokem na výplatu plnění podle podmínek smlouvy. Po uplynutí pojistné doby podle pojistné smlouvy s kapitálovou hodnotou nebo smlouvy o pojištění důchodu se za majitele účtu pokládá každá osoba s nárokem na výplatu plnění podle smlouvy.

2. „Postupy AML/KYC“ se rozumí postupy náležité péče a kontroly zákazníka, které oznamující finanční instituce uplatňuje podle požadavků na opatření proti praní peněz nebo obdobných požadavků, které se na tuto oznamující finanční instituci vztahují.

3. Termínem „subjekt“ se rozumí právnická osoba nebo právní uspořádání, například obchodní společnost, osobní společnost, svěřenský fond nebo nadace.

4. Subjekt je „propojeným subjektem“ s jiným subjektem, jestliže i) jeden z těchto subjektů je ovládán druhým, ii) oba subjekty jsou ovládány společně nebo iii) oba subjekty jsou investičními subjekty podle pododdílu A bodu 6 písm. b), mají společné vedení a toto vedení plní v těchto investičních subjektech povinnosti náležité péče. Termín „ovládání“ pro tyto účely zahrnuje přímé nebo nepřímé vlastnictví více než 50 % hlasů a podílu na subjektu.

5. Zkratkou „DIČ“ se rozumí daňové identifikační číslo daňového poplatníka (nebo funkční ekvivalent tohoto daňového identifikačního čísla).

6. Termín „listinné důkazy“ zahrnuje kterýkoli z těchto dokumentů:

a) potvrzení o rezidentství vydané oprávněným státním orgánem (např. vláda nebo její úřad nebo obec) jurisdikce (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), o níž příjemce platby prohlašuje, že je jejím rezidentem;

b) v případě fyzické osoby jakýkoli platný doklad totožnosti vydaný oprávněným státním orgánem (např. vláda nebo její úřad nebo obec), ve kterém je uvedeno jméno fyzické osoby a který se běžně používá pro účely zjišťování totožnosti;

c) v případě subjektu jakýkoli úřední dokument vydaný oprávněným státním orgánem (např. vládou nebo jejím úřadem nebo obcí), ve kterém je uveden název subjektu a buď adresa jeho hlavního sídla v jurisdikci (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), o níž subjekt prohlašuje, že je jejím rezidentem, nebo jurisdikce (kterou je členský stát, Monako či jiná jurisdikce), ve které byl subjekt založen nebo zřízen;

d) jakýkoli zauditovaný finanční výkaz, úvěrovou zprávu třetí osoby, insolvenční návrh nebo zprávu regulatorního orgánu pro cenné papíry.

V souvislosti s dříve existujícím účtem subjektu má každý členský stát nebo Monako možnost oznamující finanční instituci umožnit použít jako listinný důkaz jakoukoli klasifikaci ve svých záznamech ohledně majitele účtu, která byla stanovena na základě standardizovaného odvětvového systému kódů, kterou oznamující finanční instituce zaznamenala v souladu se svou obvyklou podnikatelskou praxí pro účely postupů AML/KYC či jiné regulatorní účely (jiné než daňové) a kterou zavedla přede dnem klasifikace finančního účtu jako dříve existujícího účtu, jestliže jí není známo nebo nemá důvod předpokládat, že je taková klasifikace nesprávná či nespolehlivá.

Termínem „standardizovaný odvětvový systém kódů“ se rozumí systém kódů pro klasifikaci provozoven podle druhu podnikání, používaný pro jiné účely než daňové.

Před 1. lednem 2017 sdělí členské státy Monaku a Monako sdělí Evropské komisi, zda uplatnily (uplatnilo) možnost uvedenou v tomto pododdílu. Evropská komise může koordinovat předání sdělení členských států Monaku a Evropská komise předá sdělení Monaka všem členským státům. Veškeré další změny v uplatnění této možnosti členským státem nebo Monakem se sdělují stejným způsobem.

ODDÍL IX – ÚČINNÉ PROVEDENÍ

Každý členský stát a Monako musí mít zavedeny pravidla a správní postupy k zajištění účinného provedení a dodržování výše uvedených postupů oznamování a náležitě péče včetně:

- 1) pravidel k zamezení tomu, aby jakákoli finanční instituce, osoby nebo zprostředkovatelé uplatňovali praktiky pro obcházení postupů oznamování a náležitě péče;
- 2) pravidel vyžadujících, aby oznamující finanční instituce vedly záznamy o přijatých krocích a evidovaly důkazy, na jejichž základě jsou postupy oznamování a náležitě péče prováděny, a včetně náležitých opatření k získání těchto záznamů;
- 3) správních postupů k ověření skutečnosti, že oznamující finanční instituce dodržuje postupy oznamování a náležitě péče; správních postupů k podrobnému prověření informací od oznamující finanční instituce, pokud se jedná o informace o nezdokumentovaných účtech;
- 4) správních postupů k zajištění toho, že subjekty a účty definované vnitrostátním právem jako neoznamující finanční instituce a vyňaté účty budou i nadále představovat nízké riziko zneužití k daňovým únikům, a
- 5) ustanovení o účinném prosazování dodržování pravidel.

PŘÍLOHA II

Doplňková pravidla oznamování a náležité péče pro informování o finančních účtech

1. Změna okolností

„Změna okolností“ zahrnuje jakoukoli změnu, jež vede k doplnění informací týkajících se statusu určité osoby nebo je jinak se statusem této osoby v rozporu. Kromě toho změna okolností zahrnuje jakoukoli změnu či doplnění informací ohledně majitele účtu (včetně doplnění, nahrazení nebo jiné změny majitele účtu) nebo jakoukoli změnu či doplnění informací ohledně jakéhokoli účtu souvisejícího s takovým účtem (při použití pravidel pro slučování účtů podle přílohy I oddílu VII pododdílu C bodů 1 až 3), jestliže má daná změna nebo doplnění informací vliv na status majitele účtu.

Pokud oznamující finanční instituce vychází z adresy bydliště podle přílohy I oddílu III pododdílu B bodu 1 a nastane změna okolností, na jejímž základě se oznamující finanční instituce dozví nebo má důvod předpokládat, že původní listinné důkazy (či jiné rovnocenné dokumenty) jsou nesprávné nebo nespolehlivé, musí do posledního dne příslušného kalendářního roku či jiného náležitého oznamovacího období, nebo do 90 kalendářních dní od oznámení či zjištění dané změny okolností, podle toho, co nastane později, získat čestné prohlášení a nové listinné důkazy k určení toho, kde je majitel účtu rezidentem pro daňové účely. Nemůže-li oznamující finanční instituce čestné prohlášení a nové listinné důkazy v uvedené lhůtě získat, musí provést vyhledávání v elektronických záznamech podle přílohy I oddílu III pododdílu B bodů 2 až 6.

2. Čestné prohlášení v případě nových účtů subjektů

V souvislosti s novými účty subjektů může oznamující finanční instituce pro účely určení, zda je ovládající osoba pasivního nefinančního subjektu oznamovanou osobou, využít pouze čestné prohlášení majitele účtu, nebo ovládající osoby.

3. Rezidentství finanční instituce

Finanční instituce je „rezidentem“ v členském státě, v Monaku či jiné zúčastněné jurisdikci, jestliže podléhá jurisdikci tohoto členského státu, Monaka či jiné zúčastněné jurisdikce (tj. zúčastněná jurisdikce je oznamování ze strany finanční instituce schopna vynutit). Obecně platí, že je-li finanční instituce rezidentem pro daňové účely v členském státě, Monaku či jiné zúčastněné jurisdikci, podléhá jurisdikci tohoto členského státu, Monaka či jiné zúčastněné jurisdikce, a je tudíž finanční institucí členského státu, finanční institucí Monaka nebo finanční institucí zúčastněné jurisdikce. V případě svěřenského fondu, který je finanční institucí (bez ohledu na to, zda je rezidentem pro daňové účely v členském státě, v Monaku či v jiné zúčastněné jurisdikci), se má za to, že podléhá jurisdikci členského státu, Monaka či jiné zúčastněné jurisdikce, jsou-li jeden nebo několik jeho svěřenských správců rezidenty v daném členském státě, v Monaku či v jiné zúčastněné jurisdikci s výjimkou případů, kdy

svěřenský fond oznámí veškeré informace, které mají být oznamovány podle této dohody nebo jiné dohody, již se provádí globální standard, ohledně oznamovaných účtů, jež vede, jiné zúčastněné jurisdikci (kterou je členský stát, Monako nebo jiná zúčastněná jurisdikce), protože je rezidentem pro daňové účely v této jiné zúčastněné jurisdikci. Jestliže však finanční instituce (jiná než svěřenský fond) není rezidentem pro daňové účely (například proto, že je považována za daňově transparentní subjekt nebo se nachází v jurisdikci, kde není uplatňována daň z příjmů), má se za to, že podléhá jurisdikci členského státu, Monaka či jiné zúčastněné jurisdikce, a je tudíž finanční institucí členského státu, finanční institucí Monaka či finanční institucí jiné zúčastněné jurisdikce, pokud:

- a) je založena podle právních předpisů členského státu, Monaka či jiné zúčastněné jurisdikce;
- b) má vedení (včetně skutečného vedení) v členském státě, v Monaku či v jiné zúčastněné jurisdikci nebo
- c) podléhá finančnímu dohledu v členském státě, v Monaku či v jiné zúčastněné jurisdikci.

Má-li finanční instituce (jiná než svěřenský fond) sídlo ve dvou nebo více zúčastněných jurisdikcích (kterými jsou členský stát, Monako či jiná zúčastněná jurisdikce), podléhá povinnostem oznamování a náležité péče zúčastněné jurisdikce, v níž vede finanční účet nebo účty.

4. Účty u finanční instituce

Pro určení finanční instituce, u níž je účet držen, platí obecně tato pravidla:

- a) schovatelský účet je u finanční instituce, již jsou aktiva na účtu svěřena do úschovy (a to i finanční institucí, která pro majitele účtu v této instituci drží aktiva na makléřském účtu);
- b) depozitní účet je u finanční instituce, která má povinnost provádět platby týkající se tohoto účtu (s výjimkou zástupce finanční instituce bez ohledu na to, zda tento je finanční institucí);
- c) jakákoli majetková nebo dluhová účast ve finanční instituci, jež představuje finanční účet, jako účet držený u této finanční instituce;
- d) pojistná smlouva s kapitálovou hodnotou nebo smlouva o pojištění důchodu je u finanční instituce, která má povinnost provádět platby týkající se dané smlouvy.

5. Svěřenské fondy, které jsou pasivními nefinančními subjekty

Podle přílohy I oddílu VIII pododdílu D bodu 3 se se subjektem, jako je osobní společnost (partnership), osobní společnost s ručením omezeným nebo obdobné právní uspořádání, který není rezidentem pro daňové účely, nakládá jako s rezidentem jurisdikce, v níž sídlí skutečné

vedení tohoto subjektu. Pro tyto účely se právnická osoba nebo právní uspořádání považují za „obdobné“ osobní společnosti a osobní společnosti s ručením omezeným, jestliže s nimi podle daňových předpisů oznamované jurisdikce není v této oznamované jurisdikci nakládáno jako se zdanitelnými jednotkami. Aby se však zabránilo dvojímu oznamování (vzhledem k širokému obsahu pojmu „ovládající osoby“ v případě svěřenských fondů), nelze za obdobné právní uspořádání považovat svěřenský fond, který je pasivním nefinančním subjektem.

6. Adresa hlavního sídla subjektu

Jedním z požadavků uvedených v příloze I oddílu VIII pododdílu E bodu 6 písm. c) je, aby v případě subjektu byla v úředním dokumentu uvedena buď adresa jeho hlavního sídla v členském státě, v Monaku či v jiné jurisdikci, o níž subjekt prohlašuje, že je jejím rezidentem, nebo v členském státě, v Monaku či v jiné jurisdikci, ve které byl subjekt založen nebo zřízen. Adresou hlavního sídla subjektu je obecně místo, kde sídlí jeho skutečné vedení. Adresou hlavního sídla subjektu není adresa finanční instituce, u které má subjekt vedený účet, poštovní přihrádka ani adresa používaná pouze pro účely doručování, ledaže je taková adresa jedinou adresou, kterou subjekt používá, a je uvedena jako sídlo subjektu v jeho zřizovacích dokumentech. Adresou hlavního sídla subjektu rovněž není poskytnutá adresa, na které má být uschovávána veškerá pošta.

PŘÍLOHA III

DODATEČNÁ OCHRANNÁ OPATŘENÍ NA OCHRANU ÚDAJŮ TÝKAJÍCÍ SE ZPRACOVÁNÍ ÚDAJŮ SHROMÁŽDĚNÝCH NEBO VYMĚNĚNÝCH V RÁMCI TÉTO DOHODY

1. Definice

Pro účely této dohody mají následující termíny tyto definice:

A) „osobními údaji“ se rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjektu údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, hospodářské, kulturní nebo sociální identity;

B) „zpracováváním“ se rozumí jakákoli činnost nebo soubor činností, které jsou prováděny s osobními údaji prostřednictvím automatizovaných postupů či bez nich, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, používání, sdělení přenosem, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnávání, kombinování, blokování, vymazávání nebo znehodnocování údajů.

2. Nediskriminace

Smluvní strany zajistí, aby se ochrana použitelná na zpracovávání osobních údajů podle této dohody a příslušných vnitrostátních právních předpisů vztahovala bez rozdílu na všechny fyzické osoby, bez ohledu zejména na státní příslušnost či zemi pobytu či na fyzický vzhled.

3. Údaje

Údaje zpracovávané smluvními stranami v rámci této dohody musí být vhodné, nezbytné a přiměřené účelům vymezeným v dohodě.

Smluvní strany si nesmějí vyměňovat osobní údaje odhalující rasový nebo etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, členství v odborech ani údaje týkající se zdraví nebo pohlavního života jednotlivce.

4. Právo na informace a přístup k údajům a právo na opravu a výmaz údajů

Pokud jsou podle čl. 6 odst. 5 dohody informace v rámci jurisdikce, jež je obdržela, použity k jiným účelům nebo předá-li je tato jurisdikce třetí jurisdikci (členskému státu nebo Monaku), příslušný orgán jurisdikce, jež informace obdržela a používá je k jiným účelům či je předává třetí jurisdikci, o tom uvědomí dotčené osoby. Tato informace se poskytuje v dostatečném předstihu, aby dotyčná osoba mohla uplatnit svá práva na ochranu údajů, a v každém případě předtím, než přijímající jurisdikce použila údaje pro jiné účely nebo je předala třetí jurisdikci.

Pokud jde o jakékoli osobní údaje, které jsou zpracovávány podle této dohody, má každá fyzická osoba právo požádat o přístup k osobním údajům, které se jí týkají a které zpracovávají oznamující finanční instituce a/nebo příslušné orgány, jakož i dosáhnout opravy, pokud jsou tyto údaje nepřesné. Jsou-li údaje zpracovávány nedovoleným způsobem, může jedinec požádat o jejich výmaz.

Pro usnadnění výkonu tohoto práva musí být každé fyzické osobě umožněno podávat žádosti o přístup, opravu nebo výmaz jejích údajů, které jsou zasílány jinému příslušnému orgánu prostřednictvím orgánu příslušného pro tuto osobu.

Příslušný orgán, který takovou žádost obdržel, poskytne přístup k příslušným údajům a případně aktualizuje a/nebo opraví veškeré nepřesné nebo neúplné údaje.

5. Právo na nápravu

Pokud jde o jakékoli osobní údaje, které jsou zpracovávány v rámci této dohody, každá fyzická osoba má právo na účinnou správní a soudní nápravu bez ohledu na svou státní příslušnost a na skutečnost, že jurisdikce jejího pobytu je jedna či druhá či obě zúčastněné jurisdikce.

6. Automatizované zpracovávání

Příslušné orgány nepřijmou žádné rozhodnutí, jež by mělo pro některou osobu negativní právní následky nebo ji významným způsobem ovlivnilo a bylo by přijato pouze na základě automatizovaného zpracování údajů určeného k vyhodnocení některých rysů jeho osobnosti.

7. Předávání údajů orgánům třetích zemí

Příslušný orgán může v některých případech předávat osobní údaje obdržené podle této dohody veřejným orgánům ve třetích jurisdikcích (kterými nejsou ani členské státy ani Monako), pokud nastaly všechny následující okolnosti:

- a) předání je nezbytné pro účely uvedené v čl. 6 odst. 4 v přijímající třetí jurisdikci a přijímající třetí jurisdikce použije údaje pouze pro tyto účely;
- b) údaje jsou relevantní a přiměřené účelům, pro které byly předány;
- c) pravomoci orgánu třetí jurisdikce přímo souvisejí s účely uvedenými v čl. 6 odst. 4;
- d) přijímající třetí jurisdikce zaručuje takovou úroveň ochrany osobních údajů, která je rovnocenná s úrovní stanovenou v této dohodě, a zavazuje se, že nebude předávat obdržené údaje třetím stranám;
- e) příslušný orgán, od něhož byly informace přijaty, poskytl předchozí souhlas v souladu s podmínkami v čl. 6 odst. 5 a
- f) subjekt údajů byl o převodu informován.

Jakékoli jiné předávání údajů získaných podle této dohody třetím stranám se zakazuje.

8. Integrita a bezpečnost údajů

Co se týče údajů zpracovávaných podle této dohody, smluvní strany a oznamující finanční instituce musí disponovat:

- a) vhodnými ochrannými opatřeními, aby zajistily, že tyto údaje zůstanou důvěrné a jsou používány výhradně pro účely a osobami nebo orgány, které jsou uvedeny v článku 6;
- b) infrastrukturou nezbytnou pro účinnou výměnu (včetně zavedených postupů zajišťujících včasnou, přesnou, bezpečnou a důvěrnou výměnu údajů, účinnou a spolehlivou komunikaci, jakož i schopnost urychleně vyřešit otázky a obavy týkající se výměn nebo žádosti o výměnu a provést ustanovení článku 4 této dohody) a
- c) technickými a organizačními opatřeními, aby se předešlo jakémukoli nepovolenému rozšíření informací nebo přístupu k nim, náhodnému nebo nedovolenému zničení nebo náhodné ztrátě či úpravám informací a jakékoli jiné podobě nedovoleného zpracování;
- d) technickými a organizačními opatřeními k opravě veškerých nepřesných informací a výmazu informací, pro něž neexistuje právní důvod, aby byly uchovávány.

Smluvní strany zajistí, aby oznamující finanční instituce neprodleně uvědomily příslušný orgán, pod nějž spadají, pokud mají důvod se domnívat, že tomuto orgánu předaly jakékoli nepřesné nebo neúplné údaje. Vyrozuměný příslušný orgán přijme veškerá vhodná opatření, jež má podle vnitrostátního práva k dispozici, aby chyby popsané v oznámení vyřešil.

9. Sankce

Smluvní strany zajistí, aby jakékoli porušení ustanovení o ochraně osobních údajů stanovených v této dohodě podléhalo účinným a odrazujícím sankcím.

10. Kontrola

Zpracování osobních údajů oznamujícími finančními institucemi a příslušnými orgány v rámci dohody musí být předmětem kontroly: i) v případě členských států ze strany vnitrostátních orgánů dozoru nad ochranou údajů zřízených v členských státech podle jejich vnitrostátních právních předpisů, které provádějí směrnici 95/46/ES, a ii) v případě Monaka ze strany Komise pro kontrolu osobních údajů.

Tyto orgány v členských státech a Monaku musí mít možnost využívat účinné pravomoci provádět dohled, šetření, zásahy a přezkum a musí mít pravomoc v případě potřeby podat žalobu na porušení práva. Uvedené orgány zejména zajistí, aby stížnosti týkající se porušení práva byly přijaty, prošetřeny a zodpovězeny a došlo k patřičné nápravě.

PŘÍLOHA IV

SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ SMLUVNÍCH STRAN

Pro účely této dohody jsou „příslušnými orgány“ smluvních stran následující orgány:

- a) v Monackém knížectví: le Conseiller de gouvernement pour les finances et l'économie nebo pověřený zástupce;
- b) v Belgickém království: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances nebo pověřený zástupce;
- c) v Bulharské republice: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите nebo pověřený zástupce;
- d) v České republice: Ministr financí nebo pověřený zástupce;
- e) v Dánském království: Skatteministeren nebo pověřený zástupce;
- f) ve Spolkové republice Německo: Der Bundesminister der Finanzen nebo pověřený zástupce;
- g) v Estonské republice: Rahandusminister nebo jeho pověřený zástupce;
- h) v Řecké republice: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών nebo pověřený zástupce;
- i) ve Španělském království: El Ministro de Economía y Hacienda nebo pověřený zástupce;
- j) ve Francouzské republice: Le Ministre chargé du budget nebo pověřený zástupce;
- k) v Chorvatské republice: Ministar financija nebo jeho pověřený zástupce;
- l) v Irsku: The Revenue Commissioners nebo pověřený zástupce;
- m) v Italské republice: Il Direttore Generale delle Finanze nebo pověřený zástupce;
- n) v Kyprské republice: Υπουργός Οικονομικών nebo pověřený zástupce;
- o) v Lotyšské republice: Finanšu ministrs nebo pověřený zástupce;
- p) v Litevské republice: Finansų ministras nebo jeho pověřený zástupce;
- q) v Lucemburském velkovévodství: Le Ministre des finances nebo pověřený zástupce;
- r) v Maďarsku: A pénzügyminiszter nebo pověřený zástupce;
- s) v Republice Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi nebo pověřený zástupce;
- t) v Nizozemském království: De Minister van Financiën nebo pověřený zástupce;
- u) v Rakouské republice: Der Bundesminister der Finanzen nebo pověřený zástupce;
- v) v Polské republice: Minister Finansów nebo jeho pověřený zástupce;
- w) v Portugalské republice: O Ministro das Finanças nebo pověřený zástupce;
- x) v Rumunsku: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală nebo pověřený zástupce;
- y) v Republice Slovinsko: Minister za finance nebo pověřený zástupce;
- z) ve Slovenské republice: Minister financií nebo pověřený zástupce;
- aa) ve Finské republice: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet nebo pověřený zástupce;
- ab) ve Švédském království: Chefen för Finansdepartementet nebo pověřený zástupce;

ac) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska a na evropských územích, za jejichž vnější vztahy nese Spojené království odpovědnost: the Commissioners of Inland Revenue nebo jejich pověřený zástupce a příslušný orgán na Gibraltar, který Spojené království jmenuje v souladu s dohodnutými opatřeními o orgánech Gibraltar v souvislosti s nástroji EU a se souvisejícími smlouvami, které byly členským státům a orgánům Evropské unie oznámeny dne 19. dubna 2000, jejichž kopii předá generální sekretariát Rady Evropské unie Monackému knížectví a které se vztahují na tuto dohodu.“

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

1. Tento pozměňovací protokol se uzavírá s výhradou ratifikace nebo schválení smluvními stranami podle jejich příslušných postupů. Dokončení těchto postupů si smluvní strany vzájemně oznámí. Tento pozměňovací protokol vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po posledním oznámení.

2. S výhradou dokončení institucionálních postupů Monackého knížectví a kroků vyžadovaných podle práva Evropské unie pro uzavírání mezinárodních smluv, Monacké knížectví a podle kontextu Evropská unie provedou a budou účinně používat dohodu ve znění tohoto pozměňovacího protokolu od 1. ledna 2017 a vzájemně se o tom vyrozumí.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, provádí smluvní strany tento pozměňovací protokol prozatímně až do jeho vstupu v platnost. Toto prozatímní provádění začíná dnem 1. ledna 2017 s výhradou oznámení každé ze smluvních stran druhé do 31. prosince 2016 o dokončení příslušných vnitřních postupů nezbytných pro toto prozatímní uplatňování.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, platí následující povinnosti podle dohody v podobě před její změnou tímto pozměňovacím protokolem i nadále takto:

i) povinnosti Monackého knížectví a platebních zprostředkovatelů usazených na jeho území podle článků 8 a 9 dohody v podobě před její změnou tímto pozměňovacím protokolem se nadále použijí do 30. června 2017 nebo až do doby úplného splnění těchto povinností;

ii) povinnosti členských států podle článku 10 dohody v podobě před její změnou tímto pozměňovacím protokolem, pokud jde o srážkovou daň vybíranou během roku 2016 a během předchozích fiskálních let, platí do doby úplného splnění těchto povinností.

Článek 3

Dohoda je doplněna protokolem tohoto znění:

„Protokol k ‚Dohodě mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím o výměně informací o finančních účtech za účelem lepšího dodržování daňových povinností v mezinárodním měřítku, v souladu se standardem pro automatickou výměnu informací o finančních účtech vypracovaným Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj“

Při příležitosti podpisu tohoto pozměňovacího protokolu mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím se níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci dohodli na těchto ustanoveních, jež tvoří nedílnou součást dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu:

1. Má se za to, že výměna informací podle článku 5 této dohody bude vyžádána pouze tehdy, až žádající stát (kterým je členský stát nebo Monacké knížectví) vyčerpá veškeré obvyklé zdroje informací, jež má k dispozici v rámci vnitřního daňového řízení.

2. Má se za to, že příslušný orgán žádajícího státu (kterým je členský stát nebo Monacké knížectví) poskytne při podání žádosti o informace podle článku 5 této dohody příslušnému orgánu dožádaného státu (kterým je Monacké knížectví nebo členský stát) tyto informace:

i) totožnost osoby, u níž je vedeno šetření nebo vyšetřování;

ii) období, za které jsou informace požadovány;

iii) výčet požadovaných informací, včetně jejich povahy a formy, ve které si žádající stát přeje informace od dožádaného státu obdržet;

iv) daňový účel, za kterým jsou informace požadovány;

v) je-li známo, jméno a adresu osoby, o níž se předpokládá, že má požadované informace k dispozici.

3. Má se za to, že odkaz na standard „předpokládaný význam“ má zajistit výměnu informací podle článku 5 této dohody v co nejširším rozsahu a současně upřesnit, že členské státy ani Monacké knížectví nemohou zcela libovolně podnikat kroky za účelem shromáždění informací nebo požadovat informace, které pro daňové záležitosti daného poplatníka pravděpodobně nejsou významné. Přestože odstavec 2 stanoví důležité procedurální náležitosti, jejichž cílem je zajistit, aby k libovolným krokům nedocházelo, odst. 2 podbody i) až v) nicméně nelze vykládat v tom smyslu, který by mařil účinnou výměnu informací. Standard „předpokládaného významu“ lze splnit jak v případech týkajících se jednoho daňového poplatníka (identifikovaného jménem či jinak), tak několika poplatníků (identifikovaných jménem či jinak).

4. Má se za to, že tato dohoda nezahrnuje spontánní výměnu informací.

5. Má se za to, že v případě výměny informací podle článku 5 této dohody nadále platí správní procesní předpisy týkající se práv daňových poplatníků, jež stanovil dožádaný stát (kterým je členský stát nebo Monacké knížectví). Dále se má za to, že účelem těchto ustanovení je zaručit daňovému poplatníku spravedlivé řízení a nebránit postupu výměny informací či jej zbytečně nezdržovat.“

Článek 4

Jazyky

1. Toto rozhodnutí je sepsáno ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V ... dne

Za Evropskou unii

Za Monacké knížectví

Prohlášení smluvních stran:

Společné prohlášení smluvních stran týkající se souladu s globálním standardem

Smluvní strany se dohodly, že globální standard bude v souladu s ustanoveními o automatické výměně informací obsaženými jak ve směrnici Rady 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní ve znění směrnice Rady 2014/107/EU, tak v dohodě a jejích přílohách, jakož i v ostatních dohodách, které Evropská unie v této oblasti současně vyjednala se Švýcarskou konfederací, Andorrským knížectvím, Lichtenštejnským knížectvím a Republikou San Marino, ačkoli vzhledem k odlišným stanoviskům Monackého knížectví a uvedených čtyř zemí v této věci některé z těchto dohod obsahují později dodané podrobnosti v oblasti důvěrnosti a ochrany údajů, v míře nezbytně nutné proto, aby členskými státy Evropské unie bylo v jejich vztazích s jurisdikcemi mimo Unii umožněno dodržovat požadavky, které jsou jim uloženy právem Unie.

Společné prohlášení smluvních stran o dohodě a přílohách

Pokud jde o plnění dohody a příloh I a II dohody, smluvní strany se dohodly, že jako zdroj objasnění a výkladu s cílem zajistit konzistentní uplatňování použijí komentáře k modelové dohodě příslušných orgánů a společnému standardu pro oznamování OECD.

Společné prohlášení smluvních stran o článku 5 dohody

Pokud jde o provádění článku 5 o výměně informací na žádost, smluvní strany se dohodly, že jako zdroj výkladu použijí komentáře k článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku.

*Společné prohlášení smluvních stran
o článku 2 pozměňovacího protokolu*

S odkazem na článek 2 pozměňovacího protokolu se obě strany dohodly, že prozatímní provádění pozměňovacího protokolu zahrnuje:

- že za účelem splnění svých povinností podle čl. 3 odst. 3 dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu Monacké knížectví a členské státy a jejich finanční instituce uplatňují pravidla oznamování a náležitá péče v souladu s přílohami I a II ode dne 1. ledna 2017. Povinnosti podle čl. 3 odst. 3 dohody ve znění tohoto pozměňovacího protokolu se však na smluvní strany uplatní až poté, co budou splněny podmínky pro vstup v platnost stanovené v čl. 2 odst. 1 pozměňovacího protokolu,
- že členským státům je od 1. ledna 2017 povoleno předávat žádosti o informace Monackému knížectví podle článku 5 dohody ve znění pozměňovacího protokolu, ale Monacké knížectví se může rozhodnout, že na tyto žádosti odpoví až poté, co budou splněny podmínky pro vstup v platnost stanovené v čl. 2 odst. 1 pozměňovacího protokolu,
- že Monacké knížectví a jeho finanční instituce mohou při zohlednění prozatímního provádění tohoto pozměňovacího protokolu pozastavit provádění svých závazků vyplývajících z dohody mezi Evropským společenstvím a Monackým knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES, v podobě před její změnou tímto pozměňovacím protokolem, ode dne 1. ledna 2017, nestanoví-li čl. 2 odst. 4 pozměňovacího protokolu jinak.